

The Executive Council of the Public Entity Saba

Power Street 1, The Bottom
Saba Dutch Caribbean

Island Council Proposal

No. 2016.3/April 18, 2016

Island Council meeting:

Agenda item:

Portfolio holder: Island Governor J. G. A. Johnson, M. Ed.

For information:

Annex(es): Draft General Local Ordinance Public Entity Saba (English and Dutch version)

Subject: General Local Ordinance Public Entity of Saba

Proposal:

1. To adopt the following General Local Ordinance Public Entity of Saba.
 2. To repeal the Island Ordinance Promotion Public Order and Protection of the Community of August 16, 1985 with the taking effect of the General Local Ordinance Public Entity of Saba.
-

To the Island Council

1. Summary

The Island Ordinance Promotion Public Order and Protection of the Community of August 16, 1985 has passed to the Public Entity of Saba as per 10-10-2010.

The General Local Ordinance Public Entity of Saba is in line with the General Local Ordinances as the Dutch municipalities have. It is organized in such a way that the subjects have been put together and amendments in the future are possible without having to change the layout.

The General Local Ordinance Public Entity of Saba is in line with the law, which is not the case for some Articles in the Ordinance of 1985.

The content of this Ordinance is largely the same as in the Ordinance of 1985.

2. Reason Island Council Decree

Revision of the *Island Ordinance Promotion Public Order and Protection of the Community* has learned that different Articles are against the law and international conventions. Some Articles are also in conflict with the

Dutch Constitution. Since October 10, 2010 Saba has been the Public Entity of Saba, which means the Constitution also applies on Saba.

The APV Public Entity of Saba is more detailed than the Island Ordinance Promotion Public Order and Protection of the Community from 1985. Current developments in the community require more and sometimes detailed legislation. Citizens are more conscious of their rights and obligations.

3. Explanation and overview of policy choices

Not applicable.

4. Legal basis

Act Public Entities of Bonaire, Statia, and Saba, Art. 149, paragraph 1:

Island Ordinances are adopted by the Island Council in as far as the power to do so has not been granted to the Executive Council or the Island Governor pursuant to the law by law or by the Island Council.

5. Deployment of resources

Not applicable.

6. Involvement public and agencies

Not applicable.

7. Approach and planning

Not applicable.

We hereby propose the approval of the attached draft Council decision.

The Island Secretary

T. J. Muller

The Island Governor

J. G. A. Johnson, M. Ed.

Island Council

“GENERAL LOCAL ORDINANCE SABA” (AB 3/2016)

THE ISLAND COUNCIL OF THE PUBLIC ENTITY OF SABA,

Having read the proposal of the Executive Council dated 18 April 2016, and taking into consideration articles 136, 149, 153, and 174 of the Public Entities Act Bonaire, Sint Eustatius and Saba.

WHEREAS:

- A. it is of the utmost importance that the General Local Ordinance Saba is clear, up-to-date, practicable, and enforceable;
- B. it is necessary to revoke the Ordinance re. Public Order and Protection of the Community 1985;
- C. there is no (practicable) higher legislation or up-to-date island legislation on several areas, which created a vacuum on several areas; and
- D. the Island Council of Saba chose to further regulate some and deregulate other subjects pertaining to these areas in this new General Local Ordinance Saba.

DECIDES:

1. to adopt the General Local Ordinance Saba 2016; and
2. to repeal the Island Ordinance Promotion Public Order and Protection of the Community of 16 August 1985, with the taking effect of the General Local Ordinance Public Entity of Saba.

TABLE OF CONTENTS:

1. General Provisions
 - 1.1 Definitions

- 1.2 General provisions concerning application for Permits or Exemptions
- 1.3 Additional regulations and restrictions in Permits or Exemptions
- 1.4 Revocation and modification of Permits or Exemptions
- 2. Public Order
 - 2.1 Loitering
 - 2.1.1 Loitering
 - 2.2 Events
 - 2.2.1 Events
 - 2.2.2 Application Event Permit
 - 2.2.3 Public order and safety during Events
 - 2.3 Demonstrations
 - 2.3.1 Demonstrations
 - 2.4 Establishments
 - 2.4.1 Operation of Establishments
 - 2.4.2 Application for an Operating Permit
 - 2.4.3 Opening hours Establishments
 - 2.4.4 Closing of an Establishment
 - 2.4.5 Presence of and supervision by Operator
 - 2.4.6 Prohibited conduct
 - 2.5 Usability and appearance of the road
 - 2.5.1 Poor view due to bothersome objects
 - 2.5.2 Car wrecks
 - 2.6 Public health
 - 2.6.1 Clean yard
 - 2.6.2 Drugs
 - 2.7 Fireworks ban
 - 2.7.1 Ban on lighting fireworks
- 3. Environment and surroundings
 - 3.1 Noise pollution
 - 3.2 Waste
- 4. Enforcement
 - 4.1 Supervision and investigation
 - 4.2 Entering of private homes
 - 4.3 Penalties
- 5. Final Provisions
 - 5.1 Revocation
 - 5.2 Transitional provision
 - 5.3 Effective date

Chapter 1 General Provisions

1.1 In this Ordinance, these definitions will be interpreted as follows:

- a. *Audio equipment*: equipment meant, or also meant, to produce sound, such as:
 - (electrical) sound equipment, amplifiers, and speakers; and
 - musical instruments.
- b. *Building*: structure that forms a space (partially) surrounded by walls, accessible to people;
- c. *Civil servant of Police*: an investigating officer as referred to in Article 184, paragraph 1, Code of Criminal Procedure BES, including the special officers designated for this purpose;
- d. *Competent Authority*: the entity authorized to act or make decisions in a certain matter;
- e. *Demonstration*: a demonstration, meeting, or assembly as referred to in the Public Assemblies Act;
- f. *Structure*: every structure forming a space (partially) surrounded by walls, accessible to people;
- g. *Event*: an entertainment performance accessible to the public that will have an impact on the direct surroundings, except demonstrations, assemblies, and meetings as referred to in the Public Assemblies Act;
- h. *Exemption*: exemption from the Competent Authority;
- i. *Interested party*: the natural persons or legal entities in the sense of Article 7, paragraph 1, of the Administrative Act BES;
- j. *Operator*: a natural person or legal entity at whose expense and risk the establishment is run, and the directors of the legal entity or their authorized representatives, or at any rate the natural person who conducts the direct actual management of the business in the establishment;
- k. *Noise pollution*: risk, damage, nuisance, or hindrance due to Sound;
- l. *Ordinance*: this General Local Ordinance Saba;
- m. *Permit*: a permit of the Competent Authority;
- n. *Public Area*: area as referred to in Article 1 of the Public Assemblies Act;
- o. *Public Establishment*:
 - an establishment in which the hotel, bar, restaurant business is conducted (and the terraces belonging thereto), being the activity in any event consisting of distribution of alcoholic beverages for consumption on site, in the conduct of a business or against payment; or
 - establishments open to the public (and the terraces belonging thereto),
- p. *Sound*: acoustic vibrations detectable to the human ear;
- q. *Vehicles*: all motorized vehicles meant to drive on the road.

- r. *Waste*: all objects and (liquid) substances in the broadest sense that the holder thereof disposes, intends to dispose, or has to dispose, into the Public Area except for recycling;
- 1.2 General stipulations for applications for Permits or Exemptions.
 1. Applications must be submitted:
 - a. in writing;
 - b. to the Competent Authority; and
 - c. at least four weeks before the Permit/Exemption is needed.
 2. Decisions on an application will be given:
 - a. in writing;
 - b. to the applicant; and
 - c. within two weeks after the date of receipt.
 3. The Permit or Exemption may be refused by the Competent Authority:
 - a. in the interest of public order, public peace, public safety, public health, or protection of the environment; or
 - b. if incorrect, incomplete information was provided; or
 - c. if there is conflict with a (draft) spatial development plan; or
 - d. if the applicant has not observed the regulations of Permits or Exemptions granted earlier and there is a justified suspicion that the applicant will fail to observe them again.
 4. The provisions concerning objection and appeal in the Administrative Justice Act BES will apply to this Ordinance.
 - 1.5 Additional regulations and restrictions in Permits or Exemptions
 1. The Competent Authority may attach regulations or restrictions to a Permit or Exemption with regard to the purpose of the Permit or Exemption to protect interests. The acquirer of a Permit or Exemption is required to observe the regulations and restrictions in it.
 2. Permits and Exemptions are personal and cannot be transferred, unless stipulated otherwise in the Permit or Exemption by the Competent Authority.
 - 1.4 Revocation and modification of Permits or Exemptions.
 1. The Permit or Exemption may be revoked or modified:
 - a. if inaccurate or incomplete information was provided; or
 - b. if, based on a change in the circumstances or insights arisen after the Permit or Exemption has been granted, revocation or modification is necessary for the interest or interests for the protection of which the Permit or Exemption was required; or
 - c. if the regulations or restrictions are not observed; or

- d. on the same grounds as clause 1.3, paragraph 3, of this Ordinance; or
- e. upon the request of the acquirer.

Chapter 2 Public Order

Section 2.1 – Loitering

2.1.1 Loitering.

- 1. It is prohibited to loiter on the road, to fight or provoke public disorder on the road.
- 2. Everyone who is on the public road during any incident leading to public disorder or is at risk of arising or during an event giving rise to a gathering of people so that disorder arises, or who is in or is part of a group on the public road, will leave upon the demand of a Civil servant of the police.
- 3. This clause does not apply for matters already regulated through the Public Assemblies Act.

Section 2.2 – Events

2.2.1 Events.

- 1. It is prohibited to organize, allow, actually lead, or participate in, an Event without an Event Permit from the Governor.

2.2.2 Application Event Permit.

- 1. An application for an Event Permit must contain at least:
 - a. the place, date, time at which the event is held;
 - b. a description of the activities program;
 - c. a description of the possible risks for disturbance of public order and safety;
 - d. a security plan, including the number of security staff and a description of the measures the organizer himself will take to prevent disorder as much as possible.
- 2. The Governor may include further stipulations in the Permit concerning:
 - a. the place, date, time at which the event is held;
 - b. the activities program;
 - c. the layout of the site of the event;
 - d. a security plan, including the number of security staff.
- 3. The Governor will refuse the Event Permit if the organizer:
 - a. is under supervision;
 - b. has an improper way of living in any respect;

- c. is younger than 18 years of age.
4. Without prejudice to clause 1.2 and 1.4, the Governor may (partially) refuse the Event Permit or (temporarily) revoke it if, in his opinion:
 - a. it is necessary for public order and safety or to protect the living climate and living environment in the vicinity of the Event;
 - b. the safety of persons or goods cannot be guaranteed;
 - c. the health of visitors cannot be guaranteed;
 - d. the content or image of the Event does not fit the event policy, image, or interests of Saba.

2.2.3 Public Order and Safety during Events

1. In the run-up to, during, and after an Event, the Governor may give any instructions he deems necessary to maintain public order. The Governor will use the Civil servants of police, fire department, and emergency services under his authority on that occasion.
2. During and after the Event, the visitors of an Event:
 - a. are prohibited from acting on the site of the Event with the manifest purpose to disturb or threaten public order or safety;
 - b. are prohibited from having, carrying, or transporting objects or substances, either on the site of the Event or beyond, that are clearly meant to disturb public order or safety; and
 - c. are prohibited from entering the site of an Event if a Civil servant of police has given instructions to leave the site of the Event.

Section 2.3 – Demonstrations

2.3.1 Demonstrations.

1. The person who wants to organize a Demonstration in public is required to give notice hereof in writing to the Governor at least 48 hours before, stating at least:
 - a. name and address of the organizer;
 - b. a description of the purpose of the Demonstration;
 - c. date, time, duration, location, and if applicable, route; and
 - d. a description of the measures the organizer will take to ensure a safe Demonstration.

Section 2.4 – Public Establishments

2.4.1 Operation Public Establishment.

1. It is prohibited to operate a Public Establishment without an Operating Permit from the Governor.

2. It is prohibited to have Audio Equipment switched on or allow it to be switched on in a Public Establishment without specific approval for this purpose from the Governor in the Operating Permit.

2.4.2 Application for an Operating Permit.

1. An application for an Operating Permit must contain at least:
 - a. address and registration number of the Public Establishment;
 - b. name and address information of the Operator;
 - c. date and time at which the Public Establishment will open to the public;
 - d. description of the nature and scope of the activities;
 - e. description of the layout and boundaries of the Public Establishment;
 - f. a site plan of the location of the Public Establishment and its surroundings.
2. An Operating Permit will be granted for the duration of 1 year and a copy of the Operating Permit will be present at the Public Establishment at all times.
3. The Governor will refuse the Operating Permit if the Operator:
 - a. is under supervision;
 - b. has an improper way of living in any respect;
 - c. is younger than 18 years of age.
4. Without prejudice to clauses 1.2 and 1.4, the Governor may refuse the Operating Permit (in part) or revoke it (temporarily) if, in his opinion:
 - a. there is conflict with an applicable spatial development plan or with an published draft hereof;
 - b. it is necessary for public order and safety or to protect the living climate and living environment in the vicinity of the Public Establishment;
 - c. the safety of persons or goods cannot be guaranteed;
 - d. the decency or health of visitors cannot be guaranteed;
 - e. the content or image of the Public Establishment does not befit the event policy, image, or interests of Saba;
 - f. an act or acts have occurred or are assumed to occur in the future in or from the Public Establishment that will adversely affect public order and/or the living climate and environment in the vicinity of the Public Establishment;
 - g. the Operator is involved in or can be accused of serious negligence regarding activities or offenses in or from the Public Establishment, or allows offenses or punishable activities to be committed in his Establishment; or

2.4.3 Opening hours Public Establishments.

1. The Operator is prohibited from having the Public Establishment open to visitors or to admit visitors at other times than from 7:00 a.m. until 11:00 p.m., unless the Operating Permit states differently.

2.4.4 Closing of a Public Establishment.

1. The Governor can (temporarily) close a Public Establishment in the interest of public order, safety, or health, or in case of special circumstances, if:
 - a. there is no Operating Permit;
 - b. one of the situations referred to in clause 2.4.2, paragraph 4, occurs; or
 - c. the stipulations in the Operating Permit are not followed.
2. Everyone is prohibited from entering a Public Establishment closed by the Governor as.

2.4.5 Presence of and supervision by Operator.

1. It is prohibited to keep a Public Establishment open to visitors without being present as Operator.
2. The Operator is required to constantly ensure that no criminal offenses are committed inside the Public Establishment.

2.4.6 Prohibited conduct.

1. It is prohibited in a Public Establishment:
 - a. to disturb order or commit offenses; or
 - b. to be in a Public Establishment after closing time.

Section 2.5 – Usability and appearance of the road

2.5.1 Poor view due to objects.

1. It is prohibited to install or have plants or objects or to park you vehicle in such a way that visibility on the public road is impaired.

2.5.2 Car wrecks

1. It is prohibited to park a vehicle on the public road longer than 48 hours when it is out of order, broken down, neglected, and discarded, in any apparent way. A vehicle that is in such condition will be removed and destroyed upon the orders of the Governor and the associated costs associated will be for the owner.

Section 2.6 – Public health

2.6.1 Clean and hygienic yard.

1. Everyone will ensure that his or her yard is always kept clean and hygienic and to take measures to prevent mosquitoes from multiplying. If the Governor has given instructions to clear and clean the yard in the context of securing public health, one has to follow them immediately.

2.6.2 Drugs

1. Without prejudice to the provisions in the Criminal Act BES, it is prohibited to take post on or along the road or move around there, and to be on or along the road in or on a vehicle or to drive around with it, with the apparent purpose of delivering, offering, or acquiring substances as referred to in the Opium Act 1960 BES or similar goods, whether or not against payment, or to assist or mediate in same.
2. It is prohibited on or along the road, in a Public Area, during an Event, or in a Public Establishment, to use substances as referred to in the Opium Act 1960 BES or similar goods.

Section 2.7 – Fireworks

2.7.1 Ban on lighting fireworks

1. It is prohibited to light fireworks.
2. This prohibition will not apply on December 28, 29, 30, 31, and January 1, and furthermore, the Governor may grant an Exemption for other days and times in special circumstances.

Chapter 3 Environment and Surroundings

Section 3.1 – Noise pollution

3.1.1 Noise pollution

1. It is prohibited to perform acts with Audio Equipment or in any other way that causes Noise pollution to a neighbor or the surroundings, or to allow these acts to be performed.
2. Noise pollution will exist in any event if there is question of excess of the following levels for the equivalent noise level LAeq, expressed in dB(A), measured at the exterior walls of buildings at a height of 1.5 meters. These noise levels will be, including unamplified music and excluding 10 dB(A) additional charge on account of music correction:

	7 a.m. – 7 p.m.	7 p.m. – 11 p.m.	11 p.m. – 7 a.m.
Long-term average at exterior wall buildings	50 dB(A)	45 dB(A)	40 dB(A)
Long-term average in adjacent buildings	35 dB(A)	30 dB(A)	25 dB(A)
Max. noise level at exterior wall buildings	70 dB(A)	65 dB(A)	60 dB(A)
Max. noise level in adjacent buildings	55 dB(A)	50 dB(A)	45 dB(A)

3. The Governor may issue an Exemption and/or a correction on these levels in the relevant Permit.
4. Measurements and calculations to check aforementioned noise levels will take place in conformity with HRMI-99. Contrary to HRMI-99, no corrections will be applied anymore to the measured signal in dB(A) or dB(C). Contrary to HRMI-99, measurements can also be taken with a type 2 noise level meter in accordance with the specifications of IEC publication 60651.
5. The sound levels are not applicable to unloading and offloading and the general traffic sounds.
6. The owner or user of the building from which the measurement is done has to approve said measurement.

Section 3.2 – Pollution

3.2.1 Dumping waste

1. It is prohibited to dump waste and leave it behind in a Public Area.

Chapter 4 Enforcement

4.1 Supervision and investigation

1. The following persons will be charged with supervision of the compliance with the provisions in or by virtue of this Ordinance:
 - a. Civil servants of police;
 - b. officials designated by the Competent Authority.
2. Civil servants of police as referred to in paragraph 1, sub-paragraph a, of this clause are authorized, when the provisions in or by virtue of this Ordinance are violated and in the event of disturbance of public order or serious fear that it may be disturbed, to give the orders deemed necessary to maintain public order.

4.2 Entering of private homes

1. The officials charged with supervision or investigation of a violation of the regulations given in or by virtue of this Ordinance serving to maintain public

order, peace, safety, public health, are authorized to enter a dwelling without permission from the occupant.

4.3 Penalty provision

1. Violation of the provisions in or by virtue of this Ordinance will be punished with imprisonment not exceeding three months or with a penalty not exceeding the second category, and can also be punished with publication of the judicial decision.

Chapter 5 Final provisions

5.1 Revocation

1. The Island Ordinance Facilitation Public Order and Protection of the Community will be revoked upon the entry into effect of this Ordinance.

5.2 Transitional provision

1. Permits or Exemptions issued under the Island Ordinance Facilitation Public Order and Protection of the Community will qualify as Permits and Exemptions under this Ordinance by operation of law.

5.3 Effective date

1. This Ordinance will enter into effect on June 30th, 2016.

As adopted in the public meeting of the Island Council of Saba of June 29th, 2016.

The Registrar,

A.M. Levenstone

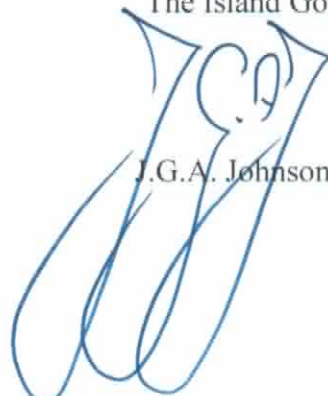
The Chairman,

J.G.A. Johnson M.Ed.

General Local Ordinance Saba (AB 3/2016) is Published (online on www.sabagov.nl and on publication boards) on June 30th, 2016

The Island Governor

J.G.A. Johnson, M.Ed.

Explanatory Memorandum

Chapter 1 – General Provisions

Article 1.1 – definitions

In this Article, several terms used in the ordinance are defined. Not all definitions are discussed here, some definitions are obvious and others are discussed under the relevant articles later in this explanatory memorandum.

Demonstration. Demonstrations, meetings, and assemblies in as far as held in Public Areas. In short, assemblies in which expression of opinions, thoughts, or feelings as referred to in the Dutch Constitution is the focus. The term demonstration requires some further explanation. As appears from the case law of the Supreme Court, there is question of a “demonstration” if: (i) several persons act openly and as a group, whether or not in motion, and (ii) the group intends to express an opinion. The Explanatory Memorandum of the Public Assemblies Act (“WOM”) indicates that a demonstration is meant to express commonly shared thoughts or wishes in the political or social area (TK 1987, 19 427, No. 3, p. 8). So three requirements are set: expression, in public and as a group.

Competent Authority. After the dismantling of the country the Netherlands Antilles, the public entity of Saba became a public entity in conformity with Article 134 of the Constitution (kind of special municipality) of (the European) Netherlands. The division of responsibilities has to be further worked out as yet in higher legislation as well as legislation on island level. Reference is also made to the general section of this Explanatory Memorandum. The Competent Authority is in most cases the Governing Council as a whole or the Lieutenant-Governor individually. It is expected that in a limited number of cases not the Governing Council, or at any rate the Lieutenant-Governor, has the authority to grant permission, but for instance the Government Representative, and in some cases a Minister. The Competent Authority is integrally responsible for the decision to be made and is also charged with administrative enforcement hereof.

Event. In practice, one may think of an event as performances of art, exhibitions, parties, fairs, circuses, carnival, election road shows, etc. accessible to the public. The description includes all activities of entertainment, irrespective of whether the public participates itself, except the assemblies as referred to in the WOM. The WOM intends to give uniform regulations for the activities falling under the protection of Articles 6 and 9 of the Constitution.

Building This description has been copied from the Act housing, spatial planning and the environment BES.

Public Area. The WOM is followed for this term. Article 1, paragraph 1, WOM stipulates that a public area is an area open to the public by designated use or established custom.

So first, the area has to be open to the public. This means, according to the Explanatory Memorandum “*that in principle, everyone is free to come, remain, and leave there; this means that remaining in that area cannot be attached to a certain purpose by the entitled party [...]*”. That the area “*is open*” also means that there is no obligation to report, requirement of prior leave, or levy of an entrance fee to enter the area. Based on the above, for instance the post office, the churches, restaurants, supermarkets, etc. are not public areas. The second criterion is that the area being open has to be based on designated use or established custom. The designated use refers to the nature the area has been given by the entitled party as evidenced by a decision or the meaning ensuing from the setup of the area. “*A public area by established custom is created when the area is used for a certain period as if it had this designated use, and the entitled party tolerates this actual situation*”, according to the Explanatory Memorandum of the WOM (TK 1985-1986, 19 427, No. 3, p. 16). Examples of public areas in the sense of Article 1, paragraph 1, WOM, are: the public road, public gardens, playgrounds, (created or natural) beaches, parking areas, parks, hiking trails, the airport, the harbor.

Traffic safety. Traffic safety can be qualified as a compelling reason of public interest. It is also an interest falling under public health as preventing traffic victims concerns the interest to be protected.

Road. The definition of Public Area shows that the road is part hereof. The road in the sense of this ordinance is the road on which traffic is public and everyone consequently has the indisputable right of free use hereof.

On or along the road. Various provisions in this ordinance relate to (prohibited) conduct “*on or along the road*”. The words “*along the road*” as a term refer to a certain proximity to the road. It includes for instance front yards of houses and other public areas along the road. However, it does not include what takes place inside a house.

Article 1.2 – General provisions concerning application for Permits or Exemptions + grounds for refusal

Timely decision is a legal obligation for every administrative body. Given the size of the population of the public entity of Saba, all applications in the public entity of Saba can be handled within four weeks.

In practice, citizens often wait until the last moment with the application for a Permit or Exemption. Therefore, one has chosen to observe a minimum period of 4 weeks as a general guideline. The Competent Authority does not have to exclude every application filed late from processing. In order to facilitate the readability and methodology of the ordinance, one has chosen to include general grounds for refusal in the first chapter. Furthermore, specific grounds for refusal are mentioned for specific permits in the relevant chapter (for instance for an Event Permit or for an Operating Permit).

Article 1.3 – Additional regulations and restrictions in Permits or Exemptions

One agrees in literature and case law that the authority to attach regulations exists, in principle, in those cases in which whether or not this permit or exemption is granted is at the free discretion of the deciding body. The regulations can only serve to protect the interests in connection with which the requirement of a permit or exemption has been set. Non-compliance with regulations may constitute ground for revocation of the permit or exemption or for application of other administrative sanctions. Article 1.4 provides for this power of revocation. The question whether further administrative coercion can be applied in case of non-compliance with regulations attached to the permit is generally answered in the affirmative. Because compliance with these regulations and restrictions is described as an obligation in the second sentence of paragraph 1, any uncertainty in this respect is eliminated.

A permit is called personal if it has only or mainly been granted on account of the person of the permit applicant (his personal qualities, such as having a diploma or a certificate of good conduct). The personal permit cannot be transferred, in principle, unless the regulation explicitly provides for it. Examples of a personal permit are the Event Permit and the Operating Permit.

Article 1.4 – Revocation and modification of a Permit or Exemption

The grounds for revocation and modification are optional (“*may*”). It depends on the circumstances of each case whether the permit will be revoked or modified. For instance, not every non-compliance with regulations attached to the permit will lead to revocation of the Permit or Exemption.

Particularly the principle of legal certainty and the principle of legitimate expectations can restrict the power of modification and revocation. If the administrative body considers revoking the Permit or Exemption, the interested parties must be given the opportunity to submit their reservations. Minor changes in circumstances that do not affect the public interest will be insufficient ground to proceed to modification or revocation. There is no need for it.

Chapter 2 – Public Order

Section 2.1 – Controlling irregularities

Article 2.1.1 – Unlawful Assembly

This provision is meant to be able to properly guide the use and usability of the road and to secure public order in the Public Area. The various functions of the Public Area, inter alia demonstrations, events, parties, requires separation or regulation of the use.

In the first paragraph, conduct has been indicated that may be a reason for the disturbance of public order by their threatening nature. The term “*unlawful assembly*” means according to Van Dale: “*people assembling as a group, who assume a threatening attitude or have bad intentions*”. The term has been derived from the

term unlawful assembly in the Criminal Code BES: *“He who intentionally does not leave a tumultuous gathering immediately upon the third order given by or on behalf of the Competent Authority shall be punished as guilty of unlawful assembly with imprisonment not exceeding three months or a penalty of the second category.”*

One may think of situations in which an unlawful assembly absolutely causes nuisance. In that situation, the nuisance arising from the unlawful assembly does not have to be proven as such. There is question hereof if the gathering of persons is related to drug use or drug dealing. The police will have to determine in the concrete case whether there is question hereof and whether this Article has to be applied, and this based on experience and the concrete circumstances of the case, such as addressing passers-by, observing transactions, arguments between dealers and buyers, etc.

Under certain circumstances, it is possible that an unlawful assembly has the nature of a Demonstration. Given the WOM, these kinds of unlawful assemblies have to be exempt from the effect of this Article. Paragraph 2 contains the order to disperse –given by a police officer– in conformity with case law. Case law stipulates that an order to maintain public order must be enshrined in lower legislation. This order does not create new powers for police officers. Non-compliance with an order given by a police officer by virtue of a General Local Ordinance is sanctioned based on the Criminal Code BES. In the European Netherlands, the Board of Procurators General has adopted a position on this point in May 2012. It states that prosecution based on Article 184 or 186 Criminal Code is possible if the power to this effect is enshrined in a General Local Ordinance.

Section 2.2 – Events

It is advisable to include a provision referring to the regulation of Events. Carnival and Saba Day are annually organized in Saba and there are also regularly smaller Events. A large part of the Saba population goes to these Events, and these Events have either a limited or (very) significant effect on public order. Given the latter, they can be subject of island legislation.

Maintaining public order surrounding such Events requires –as practice has shown– intensive involvement of the island’s civil service. This is a reason to modify the Event Permit Policy.

Article 2.2.2 – Application Event Permit

Article 2.2.2, paragraph 1, refers to the minimum information an application for an Event Permit has to contain. Currently, applications for an event in Saba are no more than so-called “one-liners” stating *“Dear Lieutenant-Governor, I want to throw a party on Friday, can I?”* The level of the application and consequently also the sense of responsibility of the citizen applying for an Event Permit has to be raised. The idea of this provision is to realize it by having a starting point that an application at least has to meet. By letting the applicant describe in the application what the risks may be for the disturbance of public order and

safety, and furthermore let him describe what exactly the activities will be during the Event and submit a security plan, the idea is to make people more aware of the impact of an Event on public order and safety and on other citizens.

Article 2.2.2, paragraph 2, also contains a opportunity of review built in by the Lieutenant-Governor. The Lieutenant-Governor will assess the application and the descriptions it contains and if necessary send it back to the applicant with the request to further work out the application on some points. The Lieutenant-Governor can also set regulations and restrictions for the place, the time, the establishment, the maximum number of visitors to be admitted, the nature and scope of the measures to be taken by the organizer himself to secure public order and safety, traffic safety, the obligation to announce the Event in public notifications, the activities program, the security plan, a practical schedule concerning security guards, fences, signs, etc. Most important is that the organizer is primarily responsible for an orderly and safe development of his Event and that inter alia use of alcohol and drugs that creates nuisance is not permitted in the public domain. Primarily, the organizer is responsible for enforcement responsibility for this topic at the site of the event. The Article secures that it can be considered whether and if so, to what extent, deployment of police officers, fire department, and other government services deemed advisable can be fit into the planning of the total available manpower.

The terms “*organize*” and “*organizer*” in Article 2.2.1 do not only refer to holding an Event, but also to the preparation and completion of the Event. The impact on the environment, such as parking, mobility, noise pollution, will also be considered. It is necessary for proper regulation of an event policy that several (quality) requirements are set for the organizer. For instance, the organizer cannot be under conservatorship, cannot have an improper way of living, and the organizer has to be at least 18 years old. If these requirements are not met, an Event Permit will not be issued, in principle.

Furthermore, Article 2.2.2, paragraph 4, refers to the possibilities to refuse, revoke, or modify an Event Permit. If the protection of public order or the protection of the visitors of the Event cannot be guaranteed (anymore), an Event Permit can be refused or revoked as yet.

Article 2.2.3 – Public Order and Safety during Events

This Article has been derived from the Lieutenant-Governor’s power to take (emergency) measures pursuant to Articles 178 and 179 of the Act Public Entities BES. The conduct penalized in this Article particularly occurs at the major events during and around carnival and Saba Day. The Island Council is authorized to penalize this conduct, as it does not infringe statutory regulations for this purpose (the Lieutenant-Governor is already authorized to make this infringement pursuant to Articles 178 and 179 of the Act Public Entities BES). The advantage of regulation in this ordinance by the Island Council is that in particular cases the Lieutenant-Governor does not have to use the emergency measures as referred to in aforementioned Articles of the Act Public Entities BES.

Section 2.3 – Demonstrations

Article 2.3.1 – Demonstrations

This Article is an elaboration of the WOM. It concerns demonstrations, meetings, and assemblies in as far as they are held in a Public Area. In short, assemblies in which expression of opinions, thoughts, or feelings as referred to in the Dutch Constitution is the focus.

Collective expressions. The WOM relates to so-called collective expressions. Individual forms of expression have not been regulated. Both Articles 6 and 9 of the Dutch Constitution make it possible to also place those under the WOM, but the legislator did not consider it necessary. These individual expressions are protected in Article 7 of the Dutch Constitution, for that matter. There can already be question of a collective expression according to the government when more than two persons participate (TK 1986-1987, 19427, No. 5, p. 8). With regard to meetings and demonstrations in other places than Public Areas, the WOM only grants the Lieutenant-Governor repressive powers pursuant to Article 8 WOM. No prior notification is required for these activities.

Only a peaceful demonstration can claim protection under the Constitution. In the debate on Article 9 of the Dutch Constitution in Parliament, the government pointed out that the characterization it gave of the term “*demonstration*” entails that actions the quality of common expression of which has become less important and that have the nature of compulsory measures towards the government or third parties are not demonstrations in the sense of Article 9 of the Dutch Constitution. This can be the case, for instance, in case of road blocks and waterway blocks. The Lieutenant-Governor remains authorized to act pursuant to Articles 178 and 179 of the Act Public Entities BES. In case of demonstrations that give rise to serious fear of disturbance of public order or if there actually is disturbance, the Lieutenant-Governor can consequently give an order, as referred to in Article 178, or issue the emergency decree as referred to in Article 179 of the Act Public Entities BES. As a last resort, it could even mean a ban on holding a demonstration. In addition, the Lieutenant-Governor can set regulations or restrictions in connection with the notification pursuant to Article 5 of the WOM.

Section 2.4 – Public Establishments

In the European Netherlands, municipalities have a broad range of higher legislation to refer to with regard to supervision of public establishments. Beside the rules of the Licensing and Catering Act, many other rules apply to public establishments. Inter alia the Environmental Management Act, Urban and Rural Regeneration Act, Betting and Gaming Act, Opium Act, Spatial Planning Act, and Housing Act. More in particular, the General Rules for Establishments (Environmental Management) Decree (the Activities Decree) applies. This decree has replaced the Catering, Sports, and Recreational Establishments (Environmental Management) Decree. This decree contains several rules for noise, discharge of grease, odor, storage of carbon dioxide, and waste.

However, as also discussed in the general section of this Explanatory Memorandum, providing for supervision of public establishments in an island ordinance such as this one is more difficult for a public entity than for a municipality in the European Netherlands. For none of the Acts mentioned in the previous paragraph apply to the public entity of Saba. In order to resolve this, one has chosen to directly copy certain definitions, regulation methodology, and wording from the legislation mentioned in the previous paragraph.

Public Establishment. For this purpose, the definition as described in Article 1, paragraph 1, of the Licensing and Catering Act in which the hotel, bar, restaurant business is conducted has been considered, as well as the terraces belonging thereto and all establishments where one can obtain any food or beverages against payment.

Article 2.4.1 – Operation Public Establishment

In this Article, the operation of a Public Establishment without Operating Permit is explicitly penalized. The permit is only granted to the operator. The operator is the permit holder. The Operating Permit is personal, viz. the Operating Permit cannot be transferred. Concretely, this means that in case of a possible takeover (even if there is question of a share takeover and the Operating Permit has been granted to the corporation), the successor in title of the departing operator is not free to continue the operation awaiting the result of his permit application. In the period in which the permit application is processed, the Public Establishment has to be closed, unless, of course, the departing operator does not cease the operation until the new application has been decided on.

Article 2.4.2 – Application for an Operating Permit

Article 2.4.2, paragraph 1, refers to the minimum information an application for an Operating Permit has to contain. Currently, applications for an Operating Permit in Saba are no more than so-called “one-liners” stating “*Dear Lieutenant-Governor, on Friday I want to open my café/restaurant where I also want to give a party on Fridays, can I?*” The level of the application and consequently also the sense of responsibility of the citizen applying for an Operating Permit has to be raised. The idea of this provision is to realize it by having a starting point that an application at least has to meet. By letting the applicant describe in the application what the nature and scope of the activities will be, describe the layout and boundaries of the Public Establishment, and give a site plan of the location of the Public Establishment compared to the surroundings, the idea is to make people more aware of the impact of a Public Establishment on the direct vicinity, public order and safety, and on other citizens.

Chapter 1 contains the general grounds for refusal and revocation. In addition, this Article contains the more specific grounds for refusal, revocation, and suspension of the Operating Permit. In order to achieve better coordination between planning requirements and public order requirements set for Public Establishments, paragraph 4, sub-paragraph a, contains “*conflict with an applicable spatial development plan*” as imperative

ground for refusal of an application. In this way, it is prevented that the Lieutenant-Governor is required to grant an Operating Permit for the operation of a Public Establishment that is prohibited according to the spatial development plan. This link between planning and public order is in conformity with applicable case law in this respect. The Lieutenant-Governor will rely on the opinion of the Governing Council (in practice the head of the department of spatial planning or his officials) when he assesses whether there is question hereof in a particular case.

That the operator has to be at least 18 years old has also been included. Proper regulation of the policy on the hotel, bar, restaurant business requires that several quality requirements are set for the operators. For instance, they cannot be under conservatorship or have an improper way of living. If these requirements are not met, the Operating Permit can be refused or revoked. The general background of these provisions is the need to be able to hold the operator accountable for his acts and omissions more directly and effectively. High requirements have to be set for operators concerning their life. They also have to dispose of the necessary "*authority*" to be able to be and remain the boss in their own Public Establishment. In this sense, the customer cannot be king. Operators who fail in this respect run the serious risk that their Operating Permit is revoked by the Lieutenant-Governor.

With regard to the requirement concerning the way of living, it is also noted that an improper way of living can also be noticed when the Operating Permit has already been granted. By analogy with the Licensing and Catering Act, a background check of the operator will be performed. The Lieutenant-Governor is free in how to assess when assessing whether there is question of an improper way of living, and no restrictions have been imposed on the facts or circumstances that can be involved in this assessment. Based on case law, an irrevocable conviction is not necessary to be able to speak of any improper way of living in the wording of the ordinance (see also ABRvS March 12, 2001, GS 151 (2001) 7141, 2). The Lieutenant-Governor, as the person responsible for maintaining public order and safety, has to be able to dispose of all relevant information on any unsafety in areas accessible to the public. The Lieutenant-Governor can therefore also dispose of police information when granting Operating Permits and use it to also consider it in the decision to be made. The initiative of this exchange of information can be taken by the Lieutenant-Governor or by the police. Based on police information provided, an Operating Permit can be refused, revoked, or the establishment can be closed temporarily.

A broader definition of surroundings has been used in Article 2.4.2, paragraph 4. The Lieutenant-Governor consequently has a lighter burden of proof. The case law of the Department of Administrative Justice of the Council of State learns that the Lieutenant-Governor can make plausible that the housing or living conditions in a municipality are affected by the cumulative effects of the total number of Public Establishments in the public entity of Saba, but this does not release the Lieutenant-Governor from the obligation to prove or make plausible per Public Establishment that and to what extent the presence of this Public Establishment or its manner of operation adversely affects the housing or living conditions in the surroundings.

Article 2.4.3 – Opening hours Public Establishments

The general opening and closing hours of Public Establishments in this ordinance are laid down by the Island Council. The Lieutenant-Governor may grant exemption in individual cases. Every Operating Permit will contain the opening hours the Public Establishment is permitted to be in operation.

Article 2.4.4 – Closing Public Establishments

This Article gives the Lieutenant-Governor the opportunity to close the Public Establishment (temporarily) without first having to proceed to revocation of the Operating Permit temporarily or indefinitely in whole or in part. If the operator ceases the operation, the permit will be cancelled by operation of law.

Article 2.4.5 – Presence operator

The presence of the operator is necessary during opening hours. The operator is responsible at all times for what happens in and around the Public Establishment. The presence is strictly checked. This means that the operator present has to keep the Public Establishment closed to the public already when he runs an errand. This provision has also been included to be able to act effectively against bogus management.

Article 2.4.5 – Prohibited conduct

This provision imposes a general ban on disturbing order in hotel, bar, restaurant businesses that is directed at visitors in general. The ban is directed at the visitor of the Public Establishment. If he is in the Public Establishment with the operator's permission in the period the Public Establishment should be closed, he violates this Article. If he has no permission and does not leave on the request of the operator, the visitor has unlawfully entered the establishment.

If offenses are committed in the Public Establishment, the Lieutenant-Governor can close the Public Establishment or the permit granted can be revoked. This includes in any event crimes against ethics, assault, theft, poaching, obstruction of justice, banned drug use and drug dealing, and banned possession of weapons.

Section 2.5 – Usability and appearance of the road

Article 2.5.1 – Poor view due to bothersome objects

The Dutch Road Traffic Act 1994 does not apply in the public entity of Saba. Instead, there is a (meanwhile) outdated road traffic ordinance Leeward Islands, copied from the Netherlands Antilles by the Island Council through the Positive List Saba. Safe traffic on the public road is a matter of the island and the public entity of Saba. Laying down traffic measures is in the interest of the freedom of traffic and safety on the road, and consequently in the interest of the preservation and usability hereof.

If trees or plants hinder the view so much that traffic safety is in jeopardy, the Governing Council may order to remove or trim the trees or plants based on its power of administrative coercion pursuant to the Act Public Entities BES.

It is prohibited to install or have plants or objects in such a way that road traffic is deprived of an uninterrupted view or that nuisance or danger to road traffic is caused in any other way.

Section 2.6 – Public health

Article 2.6.1 – Clean and hygienic yard

Keeping the yard clean and hygienic means the yard adjacent to the public road or Public Areas. The idea behind it is that, apart from the image of the public entity of Saba, people become aware of the consequences of not keeping the garden clean. Saba is located in a region where the islands in the direct vicinity regularly suffer from various diseases such as dengue, chikungunya, and zika. Such diseases are usually spread by mosquitoes. That is why it is of major importance to public health for people to keep their yard clean and to follow the recommendations of the public health service.

Article 2.6.2 – Drugs

The Opium Act 1960 BES itself does not pay attention to nuisance due to drug use and drug dealing in the street. In order to be able to act against it, this ordinance needs to contain an Article that is meant to prevent public order from being affected and to prevent offenses. This Article intends to provide a tool in the battle against the nuisance caused by offering and acquiring narcotics, particularly hard drugs, at regular times, in certain places, or at certain routes. The dealers and the buyers and drug runners are all liable to punishment. Furthermore, this Article has been worded in such a way that it does not matter whether there is question of sale or purchase or donation under private law. The question arises what the manifest purpose can be evidenced by. This has to be evidenced by empirical facts and the concrete circumstances of the case, such as soliciting passers-by for drugs or selling drugs, observing transactions, arguments between dealers and buyers, etc.

From a perspective of public order, the use of particularly hard drugs and the marginal phenomena belonging thereto considerably contribute to undesired degeneration of the public entity of Saba. Unfortunately, formation of groups of users and dealers has become a permanent phenomenon in Public Areas, although varying in frequency, gravity and size, during Events and in various Public Establishments. Formation of groups of drug users and drug dealers does not necessarily have to constitute an acute danger to the housing and living environment and to passers-by. But it is certain that this formation of groups creates strong feelings of discontent and unsafety with passers-by and consequently nuisance.

Therefore, it is the island administration's duty to do something about the inconvenient aspects of the use of and dealing in drugs. For this purpose, this ordinance contains several provisions, specifically aimed at this issue. These provisions form a supplement to other provisions in this ordinance concerning bothersome conduct on or along the public road, in the Public Areas, during Events, in Public Establishments, which provision can also be used in the context of a policy aimed at preventing and controlling drug nuisance.

Many drug users use their (hard) drugs or prepare to do so in public. This creates many feelings of discontent and unsafety with the public. Based on this Article, police officers can proceed to arresting the users in question or removing them from certain, to them favorite, places. Police officers can also confiscate the objects with which the violation is committed under criminal law.

Chapter 3 – Environment and surroundings

Section 3.1 - Noise pollution

One has opted for a subjective and an objective element in the definition of Noise Pollution. The review framework relates to Events as well as Public Establishments. There is in any event question of Noise Pollution if the noise levels mentioned are exceeded.

The Caribbean Netherlands currently suffer from a legislative vacuum in certain areas (such as environmental and noise pollution). There are often formal (Dutch) laws, but some have not been used / implemented yet. An example is environmental regulations (now partly the law VROMBES and partly Island Nuisance Regulation) where still no Activity Decree (in Dutch: 'Activiteitenbesluit') was adopted. This formally is the responsibility of the legislator in The Hague - Netherlands.

More in particular, regarding noise and pollution in Saba, this means that there is no (formal) regulation at all that regulates noise. In (European) Netherlands this is regulated in :

- The Environmental Management Act;
- The Decree on general rules for environmental management;
- The Noise Abatement Act; and
- European Council Directive 2002/49 EC of the European Parliament and of the Council of 25 June 2002 on the assessment and management of environmental noise.

Municipalities in the (European) Netherlands can just refer to these higher laws in their APV. The Public Entity Saba can't. Given this (legal) vacuum, the Public Entity Saba is obliged to distill the substantive provisions from the European and (European) Netherlands' formal laws (including noise levels, etc.).

Article 3.2.1 – Waste

With Mount Scenery, Saba is the highest point of the Kingdom of the Netherlands and the only place within the Kingdom of the Netherlands that has a tropical rain forest. This natural beauty and the many different hikes are what Saba is famous for, inter alia. Keeping them in good condition is consequently one of the priorities of the island administration and therefore the penalization of dumping Waste in Public Areas has been provided for in this ordinance.

Chapter 4 – Enforcement

Article 4.1 – Supervision and investigation

A distinction can be made between investigative powers on the one hand and controlling or supervisory powers on the other. One can only speak of investigation if a reasonable suspicion of an offense ensues from the facts or circumstances. Investigation without a reasonable suspicion of an offense has the nature of supervision (control). Supervisory powers can be applied to all those at whom the relevant regulations are directed. Of course, conducting supervision can expose facts or circumstances that lead to a reasonable suspicion of an offense, and consequently the start of the investigative phase.

Special investigating officers also fall under the definition of police officers in this ordinance. These officers are also supervisors and are mentioned in Article 184 of the Code of Criminal Procedure BES. This Article stipulates that the persons to whom in ordinances the enforcement or care for the compliance with same has been entrusted are charged with the investigation of offenses as special investigating officers, in as far as it concerns those offenses and the persons have been sworn in. So the designated persons also have investigative power for the matters they supervise. In order to be able to become a special investigating officer, one first has to be designated as “*supervisory official*” in an ordinance.

Article 4.2 – Entering

This Article concerns supervisory officials entering “*dwellings*” without the occupant’s permission. Article 12 of the Dutch Constitution stipulates that entering a dwelling against the will of the occupant is only allowed in the cases determined by law, by virtue of a special or general mandate of an authority designated by law and with due observance of forms provided for by law.

Pursuant to Article 153 of the Act Public Entities BES, by ordinance the Island Council can give persons charged with the supervision hereof the power to enter dwellings without permission of the occupant. Entering based on this Article explicitly concerns entering to conduct supervision and investigation in connection with the compliance with regulations with regard to maintaining public order or safety and protection of the lives or the health of people, consequently notably to enforce this autonomous island ordinance.

Article 4.3 – Penalty provision

Pursuant to Article 157 Act Public Entities BES, the Island Council can punish violation of its ordinances, but no other or more severe punishment than imprisonment not exceeding three months or a penalty of the second category, whether or not with publication of the judicial decision. As a consequence, the formal legislator has left the island legislator the option to set a penalty of the second category or the first category for violation of municipal ordinances. Thus, the Island Council can indicate what violations it considers to be more serious and what violations it considers to be less serious. This does not alter the traditional freedom of the court to determine the type and scope of the punishment in a concrete case within the limits set by law. So up to the limit of the penalty category chosen by the municipal legislator, the criminal court will always have to determine the punishment in the concrete case.

De Eilandsraad

“ALGEMENE PLAATSELIJKE VERORDENING SABA” (AB nr. 3/2016)

DE EILANDSRAAD VAN HET OPENBAAR LICHAAM SABA,

Gelezen het voorstel van het Bestuurscollege van 18 april 2016 en gelet op de artikelen 136, 149, 153 en 174 van de Wet Openbare Lichamen BES.

OVERWEGENDE:

- A. dat het van groot belang is dat de Algemene Plaatselijke Verordening Saba helder, actueel, werkbaar en handhaafbaar is;
- B. dat het noodzakelijk is om de Eilandverordening Bevordering Openbare Orde en Bescherming Gemeenschap volledig in te trekken; en
- C. dat op sommige gebieden een gebrek is aan (werkbare) hogere regelgeving, danwel actuele eilandelijke regelgeving, waardoor er op sommige punten een vacuüm is ontstaan; en
- D. ervoor gekozen is om sommige aandachtspunten verder te reguleren en andere juist te dereguleren in deze nieuwe Algemene Plaatselijke Verordening.

BESLUIT:

1. tot vaststelling van de Algemene Plaatselijke Verordening Saba 2016; en
2. met de inwerkingtreding van de Algemene Plaatselijke Verordening Saba, de Eilandverordening Bevordering Openbare Orde en Bescherming Gemeenschap van 16 augustus 1985 te laten vervallen.

INHOUDSOPGAVE:

- 1 Algemene Bepalingen
 - 1.1 Definities

- 1.2 Algemene bepalingen voor aanvragen van Vergunningen of Ontheffingen
- 1.3 Aanvullende voorschriften in Vergunningen of Ontheffingen
- 1.4 Intrekking en wijziging van Vergunningen of Ontheffingen
- 2 Openbare orde
 - 2.1 Bestrijding ongeregeldheden
 - 2.1.1 Samenscholing
 - 2.2 Evenementen
 - 2.2.1 Evenementen
 - 2.2.2 Aanvraag Evenementvergunning
 - 2.2.3 Openbare orde en veiligheid bij Evenementen
 - 2.3 Betogingen
 - 2.3.1 Betogingen
 - 2.4 Openbare Inrichtingen
 - 2.4.1 Exploitatie Openbare Inrichting
 - 2.4.2 Aanvraag voor een Exploitatievergunning
 - 2.4.3 Openingstijden Openbare Inrichtingen
 - 2.4.4 Sluiting Openbare Inrichtingen
 - 2.4.5 Aanwezigheid van en toezicht door Exploitant
 - 2.4.6 Verboden gedragingen
 - 2.5 Bruikbaarheid en aanzien van de weg
 - 2.5.1 Slecht zicht door hinderlijke objecten
 - 2.5.2 Voertuigwrakken
 - 2.6 Openbare volksgezondheid
 - 2.6.1 Schoon erf
 - 2.6.2 Drugs
 - 2.7 Vuurwerkverbod
 - 2.7.1 Verbod om vuurwerk af te steken
- 3 Milieu en omgeving
 - 3.1 Geluidsoverlast
 - 3.2 Afval
- 4 Handhaving
 - 4.1 Toezicht en opsporing
 - 4.2 Binnentreden
 - 4.3 Boetebepaling
- 5 Slotbepalingen
 - 5.1 Intrekking
 - 5.2 Overgangsbepaling
 - 5.3 Inwerkingtreding

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

1.1 In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. *Afval*: alle voorwerpen, (vloeibare) stoffen waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of moet ontdoen, behalve ten behoeve van hergebruik;
- b. *Ambtenaar van politie*: een opsporingsambtenaar zoals bedoeld in artikel 184 lid 1 Wetboek van Strafvordering BES, inclusief de daartoe aangewezen buitengewone agent van politie;
- c. *Belanghebbende*: de natuurlijke personen of rechtspersonen in de zin van artikel 7 lid 1 van de Wet Administratieve Rechtspraak BES;
- d. *Betoging*: een betoging, vergadering of samenkomst zoals bedoeld in de Wet Openbare Manifestaties;
- e. *Bevoegd Gezag*: het orgaan, de persoon of de instantie bevoegd om in een bepaald geval op te treden of besluiten te nemen;
- f. *Bouwwerk*: elk bouwwerk, dat een voor mensen toegankelijke overdekte geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt;
- g. *Evenement*: een voor het publiek toegankelijke verrichting van vermaak dat een impact zal hebben op de directe omgeving, met uitzondering van betogingen, samenkomsten en vergaderingen zoals bedoeld in de Wet Openbare Manifestaties;
- h. *Exploitant*: een natuurlijk persoon of rechtspersoon, voor wiens rekening en risico de inrichting wordt gedreven en de bestuurders van de rechtspersoon of hun gevolmachtigden, althans de natuurlijke persoon die de onmiddellijke feitelijke leiding uitoefent in de inrichting van het bedrijf;
- i. *Gebouw*: bouwwerk dat een voor mensen toegankelijke overdekte geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt;
- j. *Geluid*: met het menselijk oor waarneembare geluidtrillingen;
- k. *Geluidsapparaat*: een apparaat bestemd of mede bestemd voor het voortbrengen van Geluid, zoals:
 - (i) apparatuur, geluidsversterkende apparatuur en luidsprekers; en
 - (ii) muziekinstrumenten.
- l. *Geluidsoverlast*: gevaar, schade, overlast of hinder als gevolg van Geluid
- m. *Openbare Inrichting*:
 - (i) een inrichting waarin het horecabedrijf wordt uitgeoefend (zomede op de daarbij behorende terrassen), zijnde de activiteit in ieder geval bestaande uit het bedrijfsmatig of anders dan om niet verstrekken van alcoholhoudende drank voor gebruik ter plaatse; of

(ii) voor publiek openstaande inrichtingen (zomede de daarbij behorende terrassen),

- n. *Openbare Plaats*: plaats als bedoeld in artikel 1 van de Wet Openbare Manifestaties;
- o. *Verordening*: deze algemene plaatselijke verordening Saba;
- p. *Vergunning*: een vergunning van het Bevoegd Gezag;
- q. *Voertuigen*: alle gemotoriseerde voertuigen bestemd om op de weg te rijden;

1.2 Algemene bepalingen betreffende het aanvragen van Vergunningen of Ontheffingen.

- 1. Aanvragen moeten worden ingediend:
 - a. op schrift;
 - b. bij het Bevoegd Gezag; en
 - c. minimaal vier weken voordat de Vergunning / Ontheffing nodig is.
- 2. Beslissingen op een aanvraag worden afgegeven:
 - a. op schrift;
 - b. aan de aanvrager; en
 - c. binnen twee weken na datum van ontvangst.
- 3. De Vergunning of Ontheffing kan door het Bevoegd Gezag ondermeer worden geweigerd:
 - a. in het belang van de openbare orde, de openbare rust, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of de bescherming van het milieu; of
 - b. als onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt bij de aanvraag; of
 - c. als sprake is van strijd met een ruimtelijk ontwikkelingsplan, of met een afgekondigd concept ruimtelijk ontwikkelingsplan; of
 - d. als de aanvrager voorschriften van eerder verleende Vergunningen of Ontheffingen niet heeft nageleefd en er een gerechtvaardigd vermoeden bestaat dat de aanvrager dit weer niet zal doen.
- 4. De bepalingen omtrent bezwaar en beroep uit de Wet administratieve rechtspraak BES zijn van toepassing op deze Verordening.

1.3 Aanvullende voorschriften en beperkingen in Vergunningen of Ontheffingen

- 1. Het Bevoegd Gezag kan aan een Vergunning of Ontheffing voorschriften en beperkingen verbinden, ter bescherming van belangen omtrent het doel van de Vergunning of Ontheffing. De verkrijger van een Vergunning of Ontheffing is verplicht de daaraan verbonden voorschriften en beperkingen na te komen.
- 2. Vergunningen en Ontheffingen zijn persoonlijk en niet overdraagbaar, tenzij anders bepaald door het Bevoegd Gezag in de Vergunning of Ontheffing.

1.4 Intrekking en wijziging van Vergunningen of Ontheffingen

- 1. De Vergunning of Ontheffing kan ondermeer worden ingetrokken of gewijzigd:

- a. indien onjuiste of onvolledige gegevens waren verstrekt; of
- b. indien op grond van een verandering van de omstandigheden of inzichten opgetreden na het verlenen van de Vergunning of Ontheffing, intrekking of wijziging noodzakelijk is vanwege het belang of de belangen ter bescherming waarvan de vergunning of opheffing is vereist; of
- c. indien de voorschriften of beperkingen niet worden nageleefd; of
- d. op dezelfde gronden als artikel 1.3 lid 3 van deze Verordening; of
- e. op verzoek van de verkrijger.

Hoofdstuk 2 Openbare orde

Afdeling 2.1 – Bestrijding ongeregelheden

2.1.1 Samenscholing.

1. Het is verboden op de weg deel te nemen aan een samenscholing, onnodig op te dringen, te vechten, of door uitdagend gedrag aanleiding te geven tot wanordelijkheden.
2. Een ieder, die op de weg aanwezig is bij enig voorval, waardoor wanordelijkheden ontstaan of dreigen te ontstaan of bij een tot toeloop van publiek aanleiding gevende gebeurtenis waardoor wanordelijkheden ontstaan, dan wel zich bevindt in of aanwezig is bij een samenscholing, is verplicht op een daartoe strekkend bevel van een Ambtenaar van politie zijn weg te vervolgen of zich in de door hem aangewezen richting te verwijderen.
3. Dit artikel is niet van toepassing voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien bij of krachtens de Wet Openbare Manifestaties.

Afdeling 2.2 – Evenementen

2.2.1 Evenementen.

1. Het is verboden zonder Evenementvergunning van de Gezaghebber een Evenement te organiseren, toe te laten, feitelijk te leiden of daaraan deel te nemen.

2.2.2 Aanvraag Evenementvergunning.

1. Een aanvraag voor een Evenementvergunning bevat ten minste:
 - a. de plaats waar, datum, tijdstip waarop, het evenement wordt gehouden;
 - b. een omschrijving van het activiteitenprogramma;
 - c. een omschrijving van de mogelijke risico's voor verstoring van de openbare orde en veiligheid;

- d. een veiligheidsplan, inclusief het aantal beveiligers en een omschrijving van de maatregelen die de organisator zelf zal nemen om wanordelijkheden zoveel mogelijk te voorkomen.
2. De Gezaghebber kan voorschriften verbinden aan de Evenementvergunning over:
 - a. de plaats waar, datum, tijdstip waarop, het evenement wordt gehouden;
 - b. het activiteitenprogramma;
 - c. de inrichting van het evenemententerrein;
 - d. een veiligheidsplan, inclusief het aantal beveiligers.
3. De Gezaghebber weigert de Evenementvergunning als de organisator:
 - e. onder curatele staat;
 - f. in enig opzicht van slecht levensgedrag is;
 - g. jonger dan 18 jaar is.
4. Onverminderd de artikelen 1.2 en 1.4 kan de Gezaghebber de Evenementvergunning (gedeeltelijk) weigeren of (tijdelijk) intrekken indien naar zijn oordeel:
 - a. dit noodzakelijk is voor de openbare orde en veiligheid of de bescherming van het woon- en leefklimaat in de omgeving van het Evenement;
 - b. de veiligheid van personen of goederen niet kan worden gewaarborgd;
 - c. de zedelijkheid of gezondheid van bezoekers niet kan worden gewaarborgd;
 - d. de inhoud of uitstraling van het evenement niet past in het evenementenbeleid, het imago of de belangen van Saba.

2.2.3 Openbare orde en veiligheid bij Evenementen.

1. De Gezaghebber kan in de aanloop naar, tijdens, en na een Evenement alle aanwijzingen geven die hij noodzakelijk acht ter handhaving van de openbare orde. De Gezaghebber bedient zich daarbij van de onder zijn gezag staande politie, brandweer en hulpverlening.
2. Het is voor bezoekers van een Evenement tijdens en na het Evenement:
 - a. verboden zich op het evenementterrein te gedragen met het kennelijke doel om de openbare orde of veiligheid te verstoren of te bedreigen;
 - b. verboden al dan niet op het evenemententerrein, of daarbuiten, voorwerpen of stoffen bij zich te hebben, te dragen of te vervoeren die kennelijk bestemd zijn om de openbare orde of veiligheid te verstoren; en
 - c. verboden zich op een evenemententerrein te begeven als door een Ambtenaar van de politie de opdracht is gegeven het evenemententerrein te verlaten.

Afdeling 2.3 – Betogingen

2.3.1 Betogingen.

1. Degene die op een Openbare Plaats een Betoging wil houden is verplicht ten minste 48 uur voordat deze zal worden gehouden, schriftelijk kennis te geven aan de Gezaghebber met daarin ten minste:
 - a. naam en adres van de organisator;
 - b. een omschrijving van het doel van de Betoging;
 - c. de datum, tijdstip, duur, locatie en eventuele route van de Betoging; en
 - d. een omschrijving van de maatregelen die de organisator zal treffen om een regelmatig verloop te bevorderen.

Afdeling 2.4 – Openbare Inrichtingen

2.4.1 Exploitatie Openbare Inrichting

1. Het is verboden een Openbare Inrichting te exploiteren zonder Exploitatievergunning van de Gezaghebber.
2. Het is verboden om in een Openbare Inrichting, zonder specifieke goedkeuring van de Gezaghebber daarvoor in de Exploitatievergunning, een Geluidsapparaat in werking te hebben, of zulks toe te laten.

2.4.2 Aanvraag voor een Exploitatievergunning.

1. Een aanvraag voor een Exploitatievergunning bevat ten minste:
 - a. het adres en kvk registratie nummer van de Openbare Inrichting;
 - b. naam en adresgegevens van de Exploitant;
 - c. tijdstip waarop de Openbare Inrichting exploitatie zal starten;
 - d. omschrijving van de aard en omvang van de activiteiten;
 - e. omschrijving van de indeling en begrenzingen van de Openbare Inrichting;
 - f. een situatieschets van de ligging van de Openbare Inrichting ten opzichte van de omgeving.
2. Een Exploitatievergunning wordt verleend voor de duur van 1 jaar en er dient ten alle tijden een afschrift van de Exploitatievergunning in de Openbare Inrichting aanwezig te zijn.
3. De Gezaghebber weigert de Exploitatievergunning als de Exploitant:
 - a. onder curatele staat;
 - b. in enig opzicht van slecht levensgedrag is;
 - c. jonger dan 18 jaar is.
4. Onverminderd de artikelen 1.2 en 1.4 kan de Gezaghebber de Exploitatievergunning (gedeeltelijk) weigeren of (tijdelijk) intrekken indien naar zijn oordeel:

- a. er sprake is van strijd met een geldend ruimtelijk ontwikkelingsplan of een concept daarvan dat ter bekend is gemaakt;
- b. dit noodzakelijk is voor de openbare orde en veiligheid of de bescherming van het woon- en leefklimaat in de omgeving van de Openbare Inrichting;
- c. de veiligheid van personen of goederen niet kan worden gewaarborgd;
- d. de zedelijkheid of gezondheid van bezoekers niet kan worden gewaarborgd;
- e. de inhoud of uitstraling van de Openbare Inrichting niet past in het evenementenbeleid, het imago of de belangen van Saba;
- f. in of vanuit de Openbare Inrichting een feit of feiten hebben voorgedaan of aannemelijk is dat in de toekomst zich zullen gaan voordoen waardoor de openbare orde en/of het woon-leefklimaat in de omgeving van de Openbare Inrichting nadelig zal worden beïnvloed;
- g. de Exploitant betrokken is of ernstige nalatigheid kan worden verweten bij activiteiten of strafbare feiten in of vanuit de Openbare Inrichting, dan wel toestaat dat in zijn Openbare Inrichting strafbare feiten of activiteiten worden gepleegd; of

2.4.3 Openingstijden Openbare Inrichtingen.

1. Het is de Exploitant verboden de Openbare Inrichting voor bezoekers geopend te hebben of daarin bezoekers toe te laten op andere tijdstippen dan van 07.00 uur tot 23.00 uur, tenzij in de Exploitatievergunning anders staat vermeld.

2.4.4 Sluiting Openbare Inrichtingen.

1. De Gezaghebber kan in het belang van de openbare orde, veiligheid of gezondheid of in het geval van bijzondere omstandigheden een Openbare Inrichting tijdelijk of voor onbepaalde tijd gesloten verklaren indien:
 - a. de Exploitatievergunning ontbreekt;
 - b. een van de in artikel 2.4.2 lid 4 genoemde situaties zich voordoet; of
 - c. de met de Exploitatievergunning verbonden voorschriften niet worden opgevolgd.
2. Het is een ieder verboden om in een bij besluit van de Gezaghebber gesloten Openbare Inrichting als bezoeker te verblijven.

2.4.5 Aanwezigheid van en toezicht door Exploitant.

1. Het is verboden een Openbare Inrichting voor bezoekers geopend te hebben zonder zelf als Exploitant aanwezig te zijn.
2. De Exploitant zijn verplicht er voortdurend op toe te zien dat in de Openbare Inrichting geen strafbare feiten plaatsvinden.

2.4.6 Verboden gedragingen.

1. Het is verboden in een Openbare Inrichting:
 - a. de orde te verstoren of strafbare feiten te plegen; of
 - b. zich te bevinden na sluitingstijd.

Afdeling 2.5 – Bruikbaarheid en aanzien van de weg

2.5.1 Slecht zicht door hinderlijke objecten

1. Het is verboden om beplanting of een voorwerp aan te brengen of te hebben, of om je voertuig te parkeren op een zodanige wijze dat aan het wegverkeer het vrije uitzicht wordt belemmerd of dat er op andere wijze voor het wegverkeer hinder of gevaar ontstaat.

2.5.2 Voertuigwrakken

1. Het is verboden om een voertuig dat rij technisch in onvoldoende staat van onderhoud en tevens in een kennelijk verwaarloosde toestand verkeert langer dan 48 uur aan de openbare weg te parkeren. Op last van de Gezaghebber en op kosten van de eigenaar zal het voertuig verwijderd worden.

Afdeling 2.6 – Openbare gezondheid en hygiëne

2.6.1 Schoon erf

1. Een ieder is verplicht ervoor te zorgen dat het erf waarop men woonachtig is altijd schoon te houden en maatregelen te treffen teneinde het vermenigvuldigen van muggen te voorkomen. Indien door of namens de Gezaghebber in het kader van het waarborgen van de volksgezondheid opdracht is gegeven om het erf op te ruimen en schoon te maken, dan dient men hieraan onmiddellijk gevolg te geven.

2.6.2 Drugs

1. Onverminderd het bepaalde in het Wetboek van Strafrecht BES is het verboden op of aan de weg post te vatten of zich daar heen en weer te bewegen, alsmede zich op of aan de weg in of op een voertuig te bevinden of daarmee heen en weer rond te rijden met het kennelijke doel om middelen als bedoeld in de Opiumwet 1960 BES, of daarop gelijkende waar, al dan niet tegen betaling af te leveren, aan te bieden of te verwerven, daarbij behulpzaam te zijn of daarin te bemiddelen.
2. Het is verboden op of aan de weg, op een Openbare Plaats, tijdens een Evenement of in een Openbare Inrichting, middelen als bedoeld in de Opiumwet 1960 BES, of daarop gelijkende waar te gebruiken.

Afdeling 2.7 – Vuurwerk

2.7.1 Verbod om vuurwerk af te steken.

1. Het is verboden vuurwerk aan te steken.
2. Dit verbod geldt niet op 28, 29, 30, 31 december en 1 januari en verder kan in bijzondere omstandigheden de Gezaghebber een Ontheffing verlenen voor andere dagen en tijdstippen.

Hoofdstuk 3 Milieu en Omgeving

Afdeling 3.1 – Geluidsoverlast

3.1.1 Geluidsoverlast.

1. Het is verboden om met Geluidsapparaten dan wel op andere wijze handelingen te verrichten of installaties en toestellen in werking te hebben, waardoor voor een omwonende of voor de omgeving Geluidsoverlast ontstaat, of toe te laten dat deze handelingen worden verricht.
2. Geluidsoverlast is in ieder geval aanwezig indien sprake is van overstijging van de volgende waarden voor het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) en het maximaal geluidsniveau L_{Amax} , uitgedrukt in dB(A), gemeten de in de tabel aangegeven plaatsen Deze geluidswaarden zijn inclusief onversterkte muziek en exclusief 10 dB(A) toeslag vanwege een duidelijk herkenbaar muziekkarakter:

	07:00 – 19:00	19:00 – 23:00	23:00 – 07:00
Langtijdgemiddelde op gevel van gebouwen	50 dB(A)	45 dB(A)	40 dB(A)
Langtijdgemiddelde in in- en aanpandige gebouwen	35 dB(A)	30 dB(A)	25 dB(A)
Max geluidsniveau op gevel van gebouwen	70 dB(A)	65 dB(A)	60 dB(A)
Max geluidsniveau in in- en aanpandige gebouwen	55 dB(A)	50 dB(A)	45 dB(A)

3. De Gezaghebber kan hiervoor een Ontheffing verlenen.
4. Metingen en berekeningen ter controle van voornoemde geluidsniveaus vinden plaats overeenkomstig de HRMI-99. In tegenstelling tot de HRMI-99 mogen metingen ook uitgevoerd worden met een, volgens de specificaties van IEC-publicatie 60651, type 2 geluidsniveaumeter.
5. De in de tabel opgenomen maximale geluidsniveaus L_{Amax} zijn niet van toepassing op laad- en losactiviteiten en autoverkeer.
6. De in de tabel aangegeven waarden binnen in- of aanpandige gevoelige gebouwen niet gelden indien de gebruiker van deze gevoelige gebouwen geen toestemming geeft voor het in redelijkheid uitvoeren of doen uitvoeren van geluidsmetingen;

Afdeling 3.2 - Vervuiling

3.2.1 Dumpen van Afval

1. Het is verboden om Afval te dumpen en achter te laten in een Openbare Plaats.

Hoofdstuk 4 Handhaving

4.1 Toezicht en opsporing

1. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze Verordening zijn belast:
 - a. de Ambtenaren van Politie;
 - b. de ambtenaren door het Bestuurscollege of de Gezaghebber daartoe aangewezen van het cluster eilandbeheer;
 - c. andere door het Bestuurscollege of de Gezaghebber daartoe aangewezen ambtenaren.
2. Ambtenaren van politie, zoals genoemd onder lid 1 sub a van dit artikel, zijn bevoegd bij overtreding van het bepaalde bij of krachtens deze verordening een bij verstoring van de openbare orde of bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, de bevelen te geven die noodzakelijk worden geacht voor de handhaving van de openbare orde.

4.2 Binnentreden

1. De ambtenaren belast met toezicht op de naleving of opsporing van een overtreding van de bij of krachtens deze Verordening gegeven voorschriften die strekken tot handhaving van de openbare orde, rust, veiligheid, volksgezondheid, zijn bevoegd tot het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner.

4.3 Boetebepaling

1. Overtreding van het bepaalde bij of krachtens deze Verordening wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste drie maanden of met een geldboete van ten hoogste de tweede categorie en kan bovendien worden gestraft met het openbaar maken van de rechterlijke uitspraak.

Hoofdstuk 5 Slotbepalingen

5.1 Intrekking

1. De Eilandverordening Bevordering Openbare Orde en Bescherming Gemeenschap wordt ingetrokken met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze Verordening.

5.2 Overgangsbepaling

1. Vergunningen of Ontheffingen afgegeven op grond van de Eilandverordening Bevordering Openbare Orde en Bescherming Gemeenschap zullen van rechtswege worden aangemerkt als Vergunningen en Ontheffingen onder deze Verordening.

5.3 Inwerkingtreding

1. Deze Verordening treedt in werking op 30 juni 2016.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de Eilandsraad Saba van 29 juni 2016.

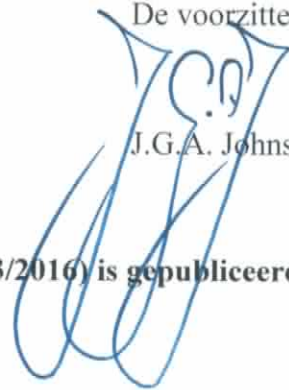
De griffier,

A. Levenstone

De voorzitter,

J.G.A. Johnson M.Ed.

De Algemene Plaatselijke Verordening Saba (AB nr. 3/2016) is gepubliceerd (online op www.sabagov.nl en op prikborden) op 30 juni 2016.

Gezaghebber

J.G.A. Johnson M.Ed.

Toelichting

Algemeen

De eilanden Bonaire, Saba en St. Eustatius (waarvoor in ambtelijke taal – anders dan door de bevolking van de respectievelijke eilanden zelf – de BES-eilanden wordt gebruikt) hebben een status als "bijzondere gemeente" van Nederland verkregen. Dit kan doordat ze ingericht zijn als openbaar lichaam in de zin van artikel 134 van de Nederlandse Grondwet. In het verleden zijn op basis van dit grondwetsartikel onder meer de Zuidelijke IJsselmeerpolders bestuurd. Sinds de dag waarop de staatkundige wijzigingen in werking traden (10/10/2010), worden de BES-eilanden samen Caribisch Nederland genoemd.

In de wet die het bestuur van de eilanden regelt, de Wet Openbare Lichamen Bonaire, St. Eustatius en Saba (de “**WOLBES**”), is opgenomen dat de bepalingen betreffende Nederlandse gemeenten van overeenkomstige toepassing zijn, met inachtneming van de in die wet op te nemen bijzondere bepalingen. De eilanden hebben dus net als Nederlandse gemeenten een burgemeester, wethouders en een gemeenteraad gekregen (hoewel misschien anders te noemen). Net als in Nederland is het bestuursstelsel op de eilanden dualistisch geworden.

Het was de bedoeling dat een groot deel van de Nederlandse wetgeving op de eilanden zou gaan gelden. Omdat dit veel werk kost, heeft men gekozen dit geleidelijk over een langere termijn te doen: sinds de statuswijziging zal de Nederlands-Antilliaanse wetgeving waar wenselijk en/of noodzakelijk, geleidelijk worden vervangen door Nederlandse wetgeving. Verder is toegevoegd dat gezien onder meer de bevolkingsomvang van de drie eilanden, de grote afstand tot Nederland en het insulaire karakter, van de Nederlandse wetgeving afwijkende regelingen kunnen worden getroffen, evenals dat er gedifferentieerd kan worden tussen de drie verschillende eilanden.

De grondslag van deze Algemene Plaatselijke Verordening is daarmee de bevoegdheid van het bestuur om regels te stellen op grond van de WOLBES. De bovengrens wordt daarbij gevormd door bestaande wetten (die hebben hun ‘eigen’ gebied en daar mag het Openbaar Lichaam Saba geen aanvullende regels stellen, dat is voorbehouden aan de formele wetgever in Europees Nederland) en de ondergrens door het respecteren van de persoonlijke levenssfeer (individueel belang) van de burgers in Saba. Gezien het gebrekkige wettelijk kader is het een uitdaging om nu precies dat ‘tussengebied’ goed en efficiënt in te vullen in de Algemene Plaatselijke Verordening.

Zo bleek het bepalen van het *Bevoegd Gezag* na nader onderzoek een kleine uitdaging. In Nederland is dit sinds de invoering van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht geen probleem meer, maar in Caribisch Nederland moeten we terug naar het stelsel waarbij voor verschillende soorten Vergunningen / Ontheffingen een ander Bevoegd Gezag kan gelden.

Voor wat betreft Caribisch Nederland valt verder op dat er vaak hogere regels bestaan, maar dat die nog niet zijn ingevuld. Een voorbeeld is milieuregelgeving en drank-horecaregelgeving (nu deels VROMBES en deels Hinderverordening en een niet gepubliceerde Vergunningwet BES) waar nog steeds geen Activiteitenbesluit is vastgesteld dat algemene regels voor bijvoorbeeld horecagelegenheden zou moeten geven. Formeel valt dat onder de bevoegdheid / verantwoordelijkheid van de wetgever in Nederland. De wetgever heeft echter vanuit NL die bevoegdheid nog niet ten volle benut of uitgewerkt, waardoor je op sommige punten met een vacuüm zit.

Hoofdstuk 1 – Algemene bepalingen

Artikel 1.1 - definities

In dit artikel wordt een aantal begrippen dat in de verordening wordt gehanteerd, gedefinieerd. Niet alle definities worden hier besproken, sommige definities spreken voor zich en andere worden onder de relevante artikelen verderop in deze toelichting behandeld.

Betoging. Betogingen, vergaderingen en samenkomsten voor zover die op Openbare Plaatsen gehouden worden. Kortom, bijeenkomsten waarbij het uiten van meningen, gedachten of gevoelens als bedoeld in de Nederlandse Grondwet centraal staat. Het begrip betoging behoeft enige nadere toelichting. Blijkens de jurisprudentie van de Hoge Raad kan van een ‘betoging’ worden gesproken als: (i) een aantal personen openlijk en in groepsverband optreedt, al dan niet in beweging, en (ii) de groep er op uit is om een mening uit te dragen. De memorie van toelichting bij de Wet Openbare Manifestaties (“WOM”) geeft aan dat het bij een betoging gaat om het uitdragen van gemeenschappelijke beleefde gedachten of wensen op politiek of maatschappelijk gebied (TK 1987, 19 427, nr. 3, p. 8). Er worden dus drie eisen gesteld: meningsuiting, openheid en groepsverband.

Bevoegd Gezag. Na de ontmanteling van het land de Nederlandse Antillen, is het Openbaar Lichaam Saba een openbaar lichaam conform artikel 134 van de Grondwet (soort bijzondere gemeente) van (Europees) Nederland geworden. De verdeling van verantwoordelijkheden moet nog verder uitgewerkt worden in zowel hogere regelgeving als regelgeving op eilandelijk niveau. Ook wordt verwezen naar het algemeen deel van deze toelichting. Het Bevoegd Gezag is in de meeste gevallen het Bestuurscollege in zijn geheel of de Gezaghebber afzonderlijk. Het is de verwachting dat in een beperkt aantal gevallen de bevoegdheid tot toestemmingsverlening niet bij het Bestuurscollege, althans de Gezaghebber berust, maar bij bijvoorbeeld de Rijksvertegenwoordiger en in enkele gevallen bij een Minister. Het Bevoegd Gezag is integraal verantwoordelijk voor het te nemen besluit en is tevens belast met de bestuursrechtelijke handhaving ervan.

Evenement. Bij evenement kan in de praktijk worden gedacht aan voor het publiek toegankelijke verrichtingen van kunst, tentoonstellingen, feesten, kermissen, circussen, carnaval, verkiezingsroadshows, etc. De omschrijving omvat alle activiteiten van vermaak, ongeacht of het publiek zelf deelneemt, met uitzondering van de samenkomsten zoals bedoeld in de WOM. De WOM beoogt een eenvormige regeling te geven voor de activiteiten die onder de bescherming van de artikelen 6 en 9 van de Grondwet vallen.

Gebouw. Deze omschrijving is overgenomen uit de Wet volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en milieubeheer BES.

Openbare Plaats. Voor dit begrip is aangehaakt bij de WOM. Artikel 1 lid 1 WOM bepaalt dat een openbare plaats een plaats is die krachtens bestemming of vast gebruik open staat voor het publiek.

Ten eerste moet de plaats dus open staan voor het publiek. Dat wil volgens de memorie van toelichting zeggen *'dat in beginsel een ieder vrij is om er te komen, te vertoeven en te gaan; dit houdt in dat het verblijf op die plaats niet door de gerechtigde aan een bepaald doel gebonden mag zijn [...]'*. Dat de plaats *'open staat'* betekent verder dat geen sprake is van een meldingsplicht, de eis van voorafgaand verlov, of de heffing van een toegangsprijs voor het betreden van de plaats. Op grond hiervan zijn bijvoorbeeld het postkantoor, de kerken, restaurants, supermarkten etc. geen openbare plaatsen.

Het tweede criterium is dat het open staan van de plaats moet zijn gebaseerd op bestemming of vast gebruik. De bestemming ziet op het karakter dat door de gerechtigde aan de plaats is gegeven blijkens een besluit of blijkens de uit de inrichting van de plaats sprekende bedoeling. *'Een openbare plaats krachtens vast gebruik ontstaat wanneer de plaats gedurende een zekere tijd wordt gebruikt als had deze die bestemming, en de rechthebbende deze feitelijke toestand gedooft'*, aldus de memorie van toelichting op de WOM (TK 1985-1986, 19 427, nr. 3, p. 16).

Voorbeelden van openbare plaatsen in de zin van artikel 1 lid 1 WOM zijn: de openbare weg, plantsoenen, speelplaatsen, (aangelegde of natuurlijke) stranden, parkeerplaatsen, parken, hikingtrails, het vliegveld, de haven.

Overlast. Vanouds is een algemene plaatselijke verordening een openbare orde en overlastverordening. Vooral het milieubegrip omvat allerlei soorten van overlast die gerelateerd zijn aan de omgeving/het milieu. Te denken valt aan geluidsoverlast, geurhinder, overlast door stof, afval, niet schoonhouden erf, vuurwerk.

Verkeersveiligheid. De verkeersveiligheid valt aan te merken als een dwingende reden van algemeen belang. Ook is het een belang dat valt onder de volksgezondheid als het voorkomen van verkeersslachtoffers het te beschermen belang betreft.

Weg. Uit de begripsomschrijving van Openbare Plaats blijkt dat de weg daar onderdeel van uitmaakt. De weg in de zin van deze verordening is de weg waarop het verkeer openbaar is en een ieder dus een onbetwistbaar recht van vrij gebruik heeft ervan.

Op of aan de weg. Verschillende bepalingen in deze verordening hebben betrekking op (verboden) gedragingen ‘op of aan de weg’. De term ‘aan de weg’ duidt begripmatig op een zekere nabijheid ten opzichte van de weg. Daaronder vallen bijvoorbeeld voortuinen van huizen en andere open ruimtes die aan de weg zijn gelegen. Daaronder valt echter niet wat zich binnenshuis bevindt of afspeelt.

Artikel 1.2 – Algemene bepalingen betreffende het aanvragen van Vergunningen of Ontheffingen + weigeringsgronden

Tijdig beslissen is een rechtsplicht voor elk bestuursorgaan. Gezien de grootte van de bevolking van het Openbaar Lichaam Saba zullen alle aanvragen in het Openbaar Lichaam Saba binnen vier weken kunnen worden afgehandeld.

In de praktijk gebeurt het vaak dat burgers met de aanvraag om een Vergunning of Ontheffing tot het laatste moment wachten. Als algemene richtlijn is daarom gekozen om een minimale termijn van 4 weken aan te houden. Het Bevoegd Gezag hoeft niet elke te laat ingediende aanvraag buiten behandeling te laten. Ter bevordering van de leesbaarheid en systematiek van de verordening is ervoor gekozen om in het eerste hoofdstuk algemene weigeringsgronden op te nemen. Verder worden voor bepaalde specifieke vergunningen in het desbetreffende hoofdstuk (bijvoorbeeld voor een Evenementvergunning of voor een Exploitatievergunning) specifieke weigeringsgronden genoemd.

Artikel 1.3 – Aanvullende voorschriften en beperkingen in een Vergunning of Ontheffing

In literatuur en jurisprudentie is men het erover eens dat de bevoegdheid tot het verbinden van voorschriften in beginsel aanwezig is in die gevallen waarin het al dan niet verlenen van die vergunning of ontheffing ter vrije beslissing staat van het beschikkende orgaan. De voorschriften mogen uitsluitend strekken ter bescherming van de belangen in verband waarmee het vereiste van vergunning of ontheffing is gesteld. Niet nakoming van voorschriften kan grond opleveren voor intrekking van de Vergunning of Ontheffing dan wel voor toepassing van andere administratieve sancties. In artikel 1.4 is deze intrekkingbevoegdheid vastgelegd. De vraag of bij niet nakoming van vergunningsvoorschriften verder bestuursdwang kan worden toegepast, wordt in het algemeen bevestigend beantwoord. Doordat in de tweede volzin van lid 1 naleving van deze voorschriften en beperkingen wordt omschreven als een verplichting, wordt hierover alle onzekerheid weggenomen.

Een vergunning wordt persoonlijk genoemd, als die alleen of vooral is verleend vanwege de persoon van de vergunningaanvrager (diens persoonlijke kwaliteiten, zoals het hebben van een diploma of een bewijs van goed gedrag). De persoonlijke vergunning is in beginsel niet overdraagbaar, tenzij de regeling dat uitdrukkelijk bepaalt. Een voorbeeld van een persoonsgebonden vergunningen zijn de Evenementvergunning en de Exploitatievergunning.

Artikel 1.4 – Intrekken en wijzigen van een Vergunning of Ontheffing

De genoemde intrekings- en wijzigingsgronden hebben facultatief karakter (*'kan'*). Het hangt van de omstandigheden van elk geval af of tot intrekking of wijziging zal worden overgegaan. Zo zal niet iedere niet nakoming van vergunningsvoorschriften leiden tot intrekken van de Vergunning of Ontheffing.

Vooraf het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel kunnen de bevoegdheid tot wijziging en intrekking beperken. Als het bestuursorgaan overweegt om de Vergunning of de Ontheffing in te trekken of te wijzigen, dient het de belanghebbenden in de gelegenheid te stellen om hun bedenkingen in te dienen. Geringe wijziging van omstandigheden die geen gevolgen hebben voor het algemeen belang zal onvoldoende grond zijn om over te gaan tot wijziging of intrekking. De noodzaak daarvoor ontbreekt.

Hoofdstuk 2 – Openbare orde

Afdeling 2.1 – Bestrijding ongeregeldheden

Artikel 2.1.1 – Samenscholing

Deze bepaling is bedoeld om zowel het gebruik als de bruikbaarheid van de weg in goede banen te kunnen leiden en de openbare orde op de Openbare Plaats te waarborgen. De diverse functies van de Openbare Plaats, onder andere demonstraties, evenementen, feesten, vraagt om een scheiding dan wel regulering van het gebruik.

In het eerste lid zijn gedragingen aangegeven die door hun dreigende karakter een aanleiding kunnen zijn voor verstoring van de openbare orde. Onder het begrip *'samenscholing'* verstaat Van Dale: *'het groepsgewijze bij elkaar komen van mensen die een dreigende houding aannemen of kwade bedoelingen hebben'*. Het begrip is ontleend aan het begrip samenscholing uit het Wetboek van Strafrecht BES: *'Hij die opzettelijk bij gelegenheid van een volksoploop zich niet onmiddellijk verwijdert na het derde door of vanwege het Bevoegd Gezag gegeven bevel, wordt als schuldig aan deelneming aan samenscholing, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie.'*

Er zijn situaties denkbaar waarbij een samensholing zonder meer overlastgevend is. In een dergelijke situatie hoeft de overlast die voortvloeit uit de samensholing niet als zodanig te worden aangetoond. Hiervan is sprake, indien de verzameling van personen verband houdt met drugsgebruik, dan wel –handel. De politie zal in het concrete geval moeten beoordelen of hier sprake van is en men toekomt aan toepassing van dit artikel. Een en ander op basis van ervaring en de concrete omstandigheden van het geval, zoals het aanspreken van voorbijgangers, het waarnemen van transacties, ruzie tussen aanbieders en afnemers etc.

Onder omstandigheden is het denkbaar dat een samensholing het karakter heeft van een Betoging. Gelet op de WOM moeten dit soort samensholingen van de werking van dit artikel uitgezonderd worden. In lid 2 is het verwijderingsbevel – gegeven door een Ambtenaar van politie – opgenomen conform jurisprudentie. In de jurisprudentie is bepaald dat een bevel ter handhaving van de openbare orde een verankering in lagere regelgeving moet hebben. Met die bevel worden geen nieuwe bevoegdheden voor Ambtenaren van politie in het leven geroepen. De sanctionering van het niet opvolgen van een krachtens Algemene Plaatselijke Verordening gegeven bevel door een Ambtenaar van politie vindt plaats op grond van het Wetboek van Strafrecht BES. In Europees Nederland heeft het college van Procureurs Generaal in mei 2012 een standpunt hieromtrent opgenomen. Zij stelt dat vervolging op grond van artikel 184 of 186 Wetboek van Strafrecht mogelijk is, indien de bevoegdheid daartoe is verankerd in een Algemene Plaatselijke Verordening.

Afdeling 2.2 – Evenementen

Het is gewenst een regeling op te nemen die toeziet op het reguleren van Evenementen. In Saba wordt jaarlijks het Carnaval en Saba Day georganiseerd en verder zijn er geregeld kleinere Evenementen. Op al deze Evenementen komt een groot deel van de bevolking van Saba en deze Evenementen hebben afwisselend een beperkte of (zeer) grote uitstraling op de openbare orde. Gezien dit laatste, kunnen zij onderwerp van eilandelijke regelgeving zijn.

De handhaving van de openbare orde rond dergelijke Evenementen vereist – zo heeft de praktijk geleerd – een intensieve bemoeienis van het eilandelijke overheidsapparaat. Dit is aanleiding om het Evenementvergunningenbeleid aan te passen.

Artikel 2.2.2 – Aanvraag Evenementvergunning

Artikel 2.2.2 lid 1 ziet toe op de minimale gegevens die bij een aanvraag voor een Evenementvergunning moeten zitten. Momenteel zijn aanvragen voor een Evenement in Saba vaak niet meer dan zogenaamde ‘oneliners’ met daarin ‘*Beste Gezaghebber, op vrijdag wil ik graag een feestje houden, mag dat?*’. Het niveau van de aanvraag en daarmee ook het verantwoordelijkheidsgevoel bij de burger die om een Evenementvergunning verzoekt moet

omhoog getild worden. Het idee van deze bepaling is om dat te bewerkstelligen door een startpunt te hebben waar een aanvraag minimaal aan moet voldoen. Door de aanvrager te laten omschrijven in de aanvraag wat de mogelijke risico's zijn voor verstoring van de openbare orde en veiligheid en verder te omschrijven wat de activiteiten precies zullen zijn tijdens het Evenement en een veiligheidsplan te overleggen, is het idee dat men zich bewuster wordt van de impact van een Evenement op de openbare orde en veiligheid en op andere burgers.

In artikel 2.2.2 lid 2 is verder een toetsmoment ingebouwd door de Gezaghebber. De Gezaghebber zal de aanvraag en de omschrijvingen daarin beoordelen en als nodig terug kunnen sturen naar de aanvrager met het verzoek de aanvraag verder uit te werken op sommige punten. Verder kan de Gezaghebber voorschriften en beperkingen stellen met betrekking tot de plaats, het tijdstip, de inrichting, het maximaal toe te laten aantal bezoekers, de aard en de omvang van de door de organisator zelf te nemen maatregelen ter waarborging van de openbare orde en veiligheid, de verkeersveiligheid, de verplichting om het Evenement in openbare aankondingen aan te geven, het activiteitenprogramma, het veiligheidsplan, een inzetschema met betrekking tot beveiligers, hekken, borden, etc. Het belangrijkste is dat de organisator primair verantwoordelijk is voor een ordelijk en veilig verloop van zijn Evenement en dat onder meer het overlast gevend gebruik van alcohol en drugs in het publieke domein niet is toegestaan. Primair ligt de handhavende verantwoordelijkheid voor dit onderwerp binnen het evenemententerrein bij de organisator. Het artikel waarborgt dat kan worden bezien of en zo ja in hoeverre de wenselijk geachte inzet van Ambtenaren van politie, brandweer en andere overheidsdiensten in de planning van de totaal beschikbare bezetting kan worden ingepast.

De termen '*organiseren*' en '*organisator*' uit artikel 2.2.1 hebben niet alleen betrekking op het houden van een Evenement, maar zien tevens op de voorbereiding en de afbouw van het Evenement. Eveneens wordt gekeken naar de effecten voor de omgeving, zoals parkeren, mobiliteit, Geluidsoverlast. Voor een goede regulering van een evenementenbeleid is het noodzakelijk dat er een aantal (kwaliteits)eisen wordt gesteld aan de organisator. Zo mag de organisator niet onder curatele staan, er mag geen sprake zijn van slecht levensgedrag en de organisator moet minimaal 18 zijn. Als hier niet aan is voldaan wordt er in beginsel geen Evenementvergunning afgegeven.

Artikel 2.2.2 lid 4 ziet verder toe op mogelijkheden om een Evenementvergunning te weigeren, in te trekken of te wijzigen. Indien de bescherming van de openbare orde, dan wel de bescherming van de bezoekers van het Evenement (niet langer) gegarandeerd kan worden, kan een Evenementvergunning worden geweigerd of alsnog worden ingetrokken.

Artikel 2.2.3 – Openbare orde en veiligheid bij Evenementen

Dit artikel is ontleend aan de bevoegdheid van de Gezaghebber om (nood)maatregelen te treffen op grond van de artikelen 178 en 179 van de Wet Openbare Lichamen BES. De in dit artikel strafbaar gestelde gedragingen komen vooral bij de grotere evenementen tijdens en rond Carnaval en Saba Day voor. De Eilandsraad is bevoegd om dergelijke gedragingen strafbaar te stellen, aangezien hij daardoor geen inbreuk maakt op wettelijke regelingen (de Gezaghebber is tot het maken van een dergelijke inbreuk al wel bevoegd om op grond van de artikelen 178 en 179 van de Wet Openbare Lichamen BES). Het voordeel van een regeling in deze verordening door de Eilandsraad, is dat de Gezaghebber in voorkomende gevallen geen gebruik hoeft te maken van de noodmaatregelen zoals bedoeld in de voornoemde artikelen van de Wet Openbare Lichamen BES.

Afdeling 2.3 – Betogingen

Artikel 2.3.1 – Betogingen

Dit artikel is een uitwerking van de WOM. Het gaat daarbij om betogingen, vergaderingen en samenkomsten voor zover deze op een Openbare Plaats gehouden worden. Kortom, bijeenkomsten waarbij het uiten van meningen, gedachten of gevoelens als bedoeld in de Nederlandse Grondwet centraal staat.

Collectieve uitingen. De WOM heeft betrekking op zogenaamde collectieve uitingen. Individuele uitingsvormen zijn buiten de regeling gebleven. Zowel artikel 6 als 9 van de Nederlandse Grondwet maken het mogelijk om ook deze onder de WOM te brengen, maar de wetgever achtte daartoe geen behoefte aanwezig. Overigens genieten deze individuele uitingen wel de bescherming van artikel 7 van de Nederlandse Grondwet. Van een collectieve uiting kan volgens de regering al sprake zijn wanneer daaraan meer dan twee personen deelnemen (TK 1986-1987, 19427, nr. 5, p. 8). Ten aanzien van vergaderingen en betogingen op andere dan Openbare Plaatsen kent de WOM, op basis van artikel 8 WOM, uitsluitend repressieve bevoegdheden toe aan de Gezaghebber. Voor deze activiteiten is geen voorafgaande kennisgeving vereist.

Slechts een vreedzame betoging kan aanspraak maken op grondwettelijke bescherming. Bij de parlementaire behandeling van artikel 9 van de Nederlandse Grondwet heeft de regering erop gewezen dat de door haar gegeven karakterisering van het begrip ‘betoging’ meebrengt dat acties, waarvan de hoedanigheid van gemeenschappelijke meningsuiting op de achtergrond is geraakt en die het karakter hebben van dwangmaatregelen jegens de overheid of derden, geen betogingen in de zin van artikel 9 van de Nederlandse Grondwet zijn. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij blokkades van wegen en waterwegen. De Gezaghebber blijft bevoegd tot optreden krachtens de artikelen 178 en 179 van de Wet Openbare Lichamen BES. Bij betogingen waarbij ernstige vrees voor verstoring van de openbare orde bestaat of de verstoring daadwerkelijk plaatsvindt, kan de Gezaghebber daarom bevelen, zoals bedoeld in artikel 178, of de

noodverordening zoals bedoeld in artikel 179 van de Wet Openbare Lichamen BES uitvaardigen. Dit zou in het uiterste geval dus zelfs een verbod tot het houden van een betoging kunnen inhouden. Daarnaast kan de Gezaghebber naar aanleiding van de kennisgeving op grond van artikel 5 van de WOM voorschriften of beperkingen stellen.

Afdeling 2.4 – Openbare Inrichtingen

In Europees Nederland, hebben gemeenten een breed scala aan hogere regelgeving waarnaar verwezen kan worden met betrekking tot toezicht op openbare inrichtingen. Op openbare inrichtingen daar zijn naast de regels van de Drank- en Horecawet nog vele andere regels van toepassing. Onder andere de Wet Milieubeheer, Wet op de stads- en dorpsvernieuwing, Wet op de kansspelen, Opiumwet, Wet ruimtelijke ordening en Woningwet. Meer in het bijzonder geldt het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (het Activiteitenbesluit). Dit besluit heeft het Besluit horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen milieubeheer vervangen. Bij dit besluit is een aantal regels met betrekking tot geluid, vetlozingen, geur, opslag van koolzuur en afvalstoffen opgenomen.

Echter, zoals ook in het algemene deel van deze toelichting besproken, is het reguleren van toezicht op openbare inrichtingen in een eilandelijke verordening als de onderhavige lastiger voor een Openbaar Lichaam dan voor een gemeente in Europees Nederland. Alle wetten in de vorige paragraaf genoemd zijn namelijk niet van toepassing op het Openbaar Lichaam Saba. Om dit laatste te ondervangen is ervoor gekozen om bepaalde begripsbepalingen, regelingssystematiek en bewoordingen direct over te nemen uit de regelgeving genoemd in de vorige paragraaf.

Openbare Inrichting. Hiervoor is gekeken naar de begripsbepaling zoals omschreven in artikel 1 lid 1 van de Drank- en Horecawet waarin het horecabedrijf wordt uitgeoefend, zomede de daarbij horende terrassen en alle inrichtingen, waar anders dan om niet, enigerlei eet- of drinkwaren kunnen worden afgehaald.

Artikel 2.4.1 – Exploitatie Openbare Inrichting

In dit artikel wordt het exploiteren van een Openbare Inrichting zonder Exploitatievergunning expliciet strafbaar gesteld. De vergunning wordt uitsluitend verleend aan de exploitant. De exploitant is de vergunninghouder. De Exploitatievergunning heeft een persoonsgebonden karakter, d.w.z. dat de Exploitatievergunning niet overdraagbaar is. In het concreet betekent dit dat bij een eventuele overname (ook als sprake is van een aandelenovername en de Exploitatievergunning is verleend aan de vennootschap) de rechtsopvolger van de vertrekkende Exploitant niet vrij is om in afwachting van de uitkomst van zijn vergunningaanvraag de exploitatie voort te zetten. In de periode dat de vergunningaanvraag behandeld wordt, moet de

Openbare Inrichting gesloten zijn, tenzij uiteraard de vertrekkende Exploitant de exploitatie pas beëindigt nadat op de nieuwe aanvraag is beslist.

Artikel 2.4.2 – Aanvraag voor een Exploatievergunning

Artikel 2.4.2 lid 1 ziet toe op de minimale gegevens die bij een aanvraag voor een Exploatievergunning moeten zitten. Momenteel zijn aanvragen voor een Exploatievergunning in Saba vaak niet meer dan zogenaamde ‘oneliners’ met daarin ‘*Beste Gezaghebber, op vrijdag wil ik mijn cafe/restaurant openen waar ik ook op vrijdagen een feestje wil geven, mag dat?*’. Het niveau van de aanvraag en daarmee ook het verantwoordelijkheidsgevoel bij de burger die om een Exploatievergunning verzoekt moet omhoog getild worden. Het idee van deze bepaling is om dat te bewerkstelligen door een startpunt te hebben waar een aanvraag minimaal aan moet voldoen. Door de aanvrager te laten omschrijven in de aanvraag wat de aard en omvang van de activiteiten zullen zijn, een omschrijving te geven van de indeling en de begrenzingen van de Openbare Inrichting en een situatieschets te geven van de ligging van de Openbare Inrichting ten opzichte van de omgeving, is het idee dat men zich bewuster wordt van de impact van een Openbare Inrichting op de directe omgeving, op de openbare orde en veiligheid en op andere burgers.

De algemene weigerings- en intrekingsgronden staan in hoofdstuk 1. In dit artikel staan daarnaast de meer specifieke gronden voor weigering, intrekking en schorsing van de Exploatievergunning. Om een betere afstemming te verkrijgen tussen planologische en openbare orde eisen die aan Openbare Inrichtingen worden gesteld is in lid 4 onder a opgenomen ‘*strijd met een geldend ruimtelijk ontwikkelingsplan*’ opgenomen als imperatieve weigeringsgrond voor een aanvraag. Aldus wordt voorkomen dat de Gezaghebber gehouden is een Exploatievergunning te verlenen voor de exploitatie van een Openbare Inrichting die volgens het ruimtelijk ontwikkelingsplan verboden is. Deze koppeling van planologie en openbare orde is in overeenstemming van de geldende jurisprudentie hierover. Bij het oordeel of in casu hiervan sprake is zal de Gezaghebber zich verlaten op het oordeel van het Bestuurscollege (in de praktijk van het afdelingshoofd ruimtelijke ordening, althans zijn ambtenaren).

Verder is ook opgenomen dat de Exploitant minimaal 18 jaar oud moet zijn. Voor een goede regulering van het horecabeleid is het noodzakelijk dat er een aantal kwaliteitseisen aan de Exploitant wordt gesteld. Zo mogen zij niet onder curatele staan en mag er ook geen sprake zijn van een slecht levensgedrag. Als niet aan deze eisen wordt voldaan kan de Exploatievergunning geweigerd worden dan wel worden ingetrokken. Algemene achtergrond van deze bepalingen is de behoefte om de Exploitant meer rechtstreeks en effectief te kunnen aanspreken op hun doen en laten. Aan de Exploitanten dienen hoge eisen te worden gesteld voor wat betreft hun levenswandel. Ook dienen zij te beschikken over het nodige ‘gezag’ om baas in eigen Openbare

Inrichting te kunnen zijn en blijven. In die zin begrepen mag de klant geen koning zijn. Exploitanten die dus in gebreke blijven lopen het ernstige risico dat hun Exploitatievergunning door de Gezaghebber wordt ingetrokken.

Wat betreft de eis van slecht levensgedrag wordt ook wel opgemerkt dat dit ook kan worden geconstateerd op het moment dat de Exploitatievergunning reeds is verleend. Naar analogie van de Drank- en Horecawet zal er een antecedenttoets plaatsvinden van de Exploitant. De Gezaghebber is bij de beoordeling of er sprake is van slecht levensgedrag vrij in de wijze van beoordeling en er zijn geen beperkingen opgelegd aan de feiten of omstandigheden die mogen worden betrokken bij dit oordeel. Op basis van jurisprudentie is een onherroepelijke veroordeling niet noodzakelijk om in de terminologie van de verordening te mogen spreken van in enig opzicht slecht levensgedrag (zie ook ABRvS 12 maart 2001, GS 151 (2001) 7141, 2). De Gezaghebber moet als verantwoordelijke voor de handhaving van de openbare orde en veiligheid kunnen beschikken over alle relevante informatie over eventuele onveiligheid in voor publiek toegankelijke ruimten. De Gezaghebber kan daarom bij het verstrekken van Exploitatievergunningen ook over politiegegevens beschikken en deze gebruiken om mee te wegen bij de te nemen beslissing. Het initiatief van deze informatie uitwisseling kan zowel bij de Gezaghebber als bij de politie liggen. Op grond van de verstrekte politiegegevens kan een Exploitatievergunning worden geweigerd, ingetrokken of tijdelijk worden gesloten.

In artikel 2.4.2 lid 4 is verder een ruimer omgevingsbegrip gehanteerd. De Gezaghebber heeft daardoor een lichtere bewijslast. De jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State leert dat de Gezaghebber op zich aannemelijk kan maken dat aantasting van de woon- of leefsituatie in een gemeente wordt veroorzaakt door de cumulatieve effecten van het totale aantal Openbare Inrichtingen in het Openbaar Lichaam Saba. Dit ontslaat de Gezaghebber evenwel niet van de verplichting om per Openbare Inrichting aan te tonen althans aannemelijk te maken, dat en in hoeverre door de aanwezigheid van die Openbare Inrichting, dan wel door de manier van exploitatie, de woon- of leefsituatie in de omgeving nadelig wordt beïnvloed.

Artikel 2.4.3 – Openingstijden Openbare Inrichtingen

De algemene openings- en sluitingstijden van Openbare Inrichtingen worden in deze verordening door de Eilandsraad vastgesteld. De Gezaghebber kan vrijstelling verlenen in individuele gevallen. In iedere Exploitatievergunning zal worden opgenomen welke openingstijden het een Openbare Inrichting is toegestaan te exploiteren.

Artikel 2.4.4 – Sluiting Openbare Inrichtingen

Dit artikel verschaft de Gezaghebber om de Openbare Inrichting (tijdelijk) te sluiten zonder dat hij vooraf over dient te gaan tot tijdelijke of onbepaalde tijd gehele of gedeeltelijke intrekking

van de Exploitatievergunning. In het geval dat de Exploitant de exploitatie eindigt vervalt de vergunning van rechtswege.

Artikel 2.4.5 – Aanwezigheid Exploitant

De aanwezigheid van de Exploitant is noodzakelijk tijdens openingsuren. De Exploitant is te allen tijde verantwoordelijk voor wat zich in en rond de Openbare Inrichting afspeelt. Het aanwezig zijn wordt strikt getoetst. Dit betekent dat de aanwezige Exploitant al bij het doen van een boodschap de Openbare Inrichting voor het publiek gesloten moet houden. Deze bepaling is tevens opgenomen om effectief tegen schijnbeheer op te kunnen treden.

Artikel 2.4.5 – Verboden gedragingen

Deze bepaling geeft een algemeen verbod om de orde in horecabedrijven te verstoren, dat zich in zijn algemeenheid tot bezoekers richt. Het verbod richt zich tot de bezoeker van de Openbare Inrichting. Als die zich met goedvinden van de Exploitant zich in de Openbare Inrichting bevindt in de tijd dat de Openbare Inrichting gesloten moet zijn dan overtreedt hij dit artikel. Als hij geen toestemming heeft en niet weggaat als de Exploitant dat vraagt dan overtreedt de bezoeker lokaal huisvredebreuk.

Indien zich in de Openbare Inrichting strafbare feiten voordoen, kan de Openbare Inrichting door de Gezaghebber gesloten worden of kan de verleende vergunning ingetrokken worden. Hieronder wordt in ieder geval bedoeld, misdrijven tegen de zeden, mishandeling, diefstal en stroperij, begunstiging, verboden drugsgebruik en drugshandel en verboden wapenbezit.

Afdeling 2.5 – Bruikbaarheid en aanzien van de weg

Artikel 2.5.1 – Slecht zicht door hinderlijke objecten

De Nederlandse Wegenverkeerswet 1994 is in het Openbaar Lichaam Saba niet van toepassing. In plaats daarvan is er sprake van een (inmiddels) verouderde wegenverkeersverordening bovenwindse eilanden, welke door de Eilandsraad via de Positieve Lijst Saba is overgenomen uit de Nederlandse Antillen. Veilig verkeer aan de openbare weg is een aangelegenheid van het eiland en van het Openbaar Lichaam Saba. Vaststelling van verkeersmaatregelen is in het belang van de vrijheid van verkeer en de veiligheid op de weg en daarmee in het belang van de instandhouding en bruikbaarheid ervan.

Indien door bomen of planten het uitzicht zodanig wordt belemmerd dat de verkeersveiligheid in het gedrang komt, kan het Bestuurscollege op basis van zijn bevoegdheid om bestuursdwang toe

te passen op basis van de Wet Openbare Lichamen BES een last opleggen om de bomen of beplanting te verwijderen of te snoeien.

Het is verboden om beplanting of een voorwerp aan te brengen of te hebben op een zodanige wijze dat aan het wegverkeer het vrije uitzicht wordt belemmerd of daaraan op andere wijze hinder of gevaar oplevert.

Afdeling 2.6 – Openbare volksgezondheid

Artikel 2.6.1 – Schoon erf

Met het schoon houden van het erf wordt bedoeld de tuin aangrenzend aan de openbare weg, dan wel de Openbare Plaatsen. Het idee erachter is dat men, naast het aanzien van het Openbaar Lichaam Saba, zich bewust wordt van de gevolgen van het niet schoon houden van de tuin. Het eiland Saba ligt in een gebied waarbij de direct omliggende eilanden geregeld last hebben van diverse ziektes zoals Dengue, Chicungunya en Zika. Verspreiding van dergelijke ziektes gaat veelal via muggen. Het is daarom van groot belang voor de volksgezondheid dat men hun erf schoon houdt en dat de aanbevelingen van de openbare gezondheidsdienst opgevolgd worden.

Artikel 2.6.2 – Drugs

In de Opiumwet 1960 BES zelf wordt geen aandacht besteed aan overlast ten gevolge van drugsgebruik en drugshandel op straat. Om hiertegen te kunnen optreden is het noodzakelijk dat deze verordening een artikel bevat dat het voorkomen van de aantasting van de openbare orde en van strafbare feiten tot doel heeft. Dit artikel beoogt een instrument te bieden in de strijd tegen de overlast, welke wordt veroorzaakt door het op geregelde tijdstippen, bepaalde plaatsen of routes aanbieden en aannemen van verdovende middelen, vooral harddrugs. Zowel de aanbieders als de aannemers en de bemiddelaars (de zogenaamde drugsrunners) zijn strafbaar. Verder is dit artikel zo geredigeerd dat het er niet toe doet of privaatrechtelijk sprake is van koop of verkoop of schenking. De vraag rijst waaruit het kennelijke doel kan blijken. Dat dient te blijken uit ervaringsfeiten en concrete omstandigheden van het geval, zoals het aanspreken van voorbijgangers voor drugs dan wel om drugs te verkopen, het waarnemen van transacties, het ruzie maken tussen aanbieders en afnemers etc.

Vanuit de openbare orde optiek gezien draagt het gebruik van vooral harddrugs en de daarbij behorende randverschijnselen in aanzienlijke mate bij aan de ongewenste verloedering van het Openbaar Lichaam Saba. Helaas is groepsvorming van gebruikers en handelaren een permanent, maar overigens in frequentie, ernst en omvang variërend verschijnsel op Openbare Plaatsen geworden, tijdens Evenementen en in diverse Openbare Inrichtingen. Groepsvorming van drugsgebruikers en van drugshandelaren behoeft op zich geen acuut gevaar op te leveren voor de

woonomgeving en leefomgeving en voor voorbijgangers. Zeker is wel dat deze groepsvorming bij passanten sterke gevoelens van onbehagen en onveiligheid en dus overlast oproept.

Voor het Eilandsbestuur is het daarom ook dan de taak iets te doen aan de overlast gevende aspecten van gebruik van en handel in drugs. Daartoe is in deze verordening een aantal bepalingen, specifiek gericht op deze problematiek opgenomen. De hier bedoelde bepalingen vormen een aanvulling op andere bepalingen in deze verordening inzake hinderlijk gedrag op of aan de openbare weg, in de Openbare Plaatsen, tijdens Evenementen, in Openbare Inrichtingen, welke bepalingen evenzeer kunnen worden gehanteerd in het kader van een beleid, gericht op het voorkomen en bestrijden van drugsoverlast.

Veel drugsgebruikers gebruiken hun (hard) drugs of treffen daartoe voorbereidingen in het openbaar. Dit veroorzaakt veel gevoelens van onbehagen en onveiligheid bij het publiek. Op basis van dit artikel kunnen de Ambtenaren van politie overgaan tot aanhouding van de betrokken gebruikers of deze van bepaalde, bij hen favoriete, plekken wegsturen. Ook kunnen de Ambtenaren van politie de voorwerpen waarmee de overtreding wordt gepleegd strafrechtelijk in beslag nemen.

Hoofdstuk 3 – Milieu en omgeving

Afdeling 3.1 Geluidsoverlast

Er is gekozen voor een subjectief en objectief element in de begripsomschrijving van Geluidsoverlast.

Het toetsingskader heeft zowel betrekking op Evenementen als op Openbare Inrichtingen. Van Geluidsoverlast is in ieder geval sprake indien de genoemde geluidsniveaus worden overschreden.

Zoals ook in het algemene deel besproken valt voor wat betreft Caribisch Nederland op dat er vaak hogere regels bestaan, maar dat die nog niet zijn ingevuld. Een voorbeeld is milieuregelgeving (nu deels VROMBES en deels Hinderverordening) waar nog steeds geen Activiteitenbesluit is vastgesteld. Formeel valt dat onder de bevoegdheid / verantwoordelijkheid van de wetgever in Nederland. De wetgever heeft echter vanuit Nederland die bevoegdheid nog niet ten volle benut of uitgewerkt, waardoor je op sommige punten met een vacuüm zit.

Meer in het bijzonder, wat betreft geluidsoverlast in Saba, houdt dit in dat er in zijn geheel geen regelgeving is dat geluidsoverlast reguleert. In (Europees) Nederland wordt dit geregeld in:

- de Wet Milieubeheer;
- het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;

- de Wet Geluidhinder; en
- Richtlijn 2002/49 EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 betreffende de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaai.

Gemeentes in (Europees) Nederland kunnen in hun algemene plaatselijke verordening daarmee volstaan naar een inhoudelijke verwijzing naar deze hogere regelgeving. Het Openbaar Lichaam Saba kan dit wat betreft geluidsregulering niet. Gezien het (juridisch) vacuüm waar het Openbaar Lichaam Saba zich in bevindt, is het Openbaar Lichaam genoodzaakt om de inhoudelijke bepalingen te destilleren en in te vullen in deze APV (inclusief de geluidsniveaus etc.) uit de hogere Europese en (Europees) Nederlandse regelgeving.

Artikel 3.2.1 – Afval

Saba is met Mt. Scenery het hoogste punt van het Koninkrijk der Nederlanden en de enige plek binnen het Koninkrijk der Nederlanden waar tropisch regenwoud aanwezig is. Dit natuurlijk schoon en de vele verschillende hikes is waar Saba onder meer bekend om staat. Het goed houden hiervan is dan ook een van de prioriteiten van het Eilandbestuur en daarom is het strafbaar stellen van het dumpen van Afval in Openbare Plaatsen in deze verordening geregeld.

Hoofdstuk 4 – Handhaving

Artikel 4.1 – Toezicht en opsporing

Men kan een onderscheid maken tussen opsporingsbevoegdheden enerzijds en controlerende of toezichthoudende bevoegdheden anderzijds. Van opsporing kan eerst worden gesproken indien uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden van een strafbaar feit voortvloeit. Onderzoek zonder dat een redelijke vermoeden van een strafbaar feit aanwezig is draagt het karakter van toezicht (controle). Toezichthoudende bevoegdheden kunnen worden toegepast ten aanzien van al degenen tot wie de betrokken voorschriften zijn gericht. Uiteraard kan de uitoefening van toezicht wel feiten of omstandigheden aan het licht brengen die leiden tot een redelijk vermoeden van een strafbaar feit en dus tot het intreden van de opsporingsfase.

Buitengewone opsporingsambtenaren vallen ook onder de definitie van Ambtenaren van politie in deze verordening. Deze ambtenaren zijn tevens toezichthouders en worden genoemd in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering BES. Dit artikel bepaalt dat met de opsporing van strafbare feiten als buitengewoon opsporingsambtenaar zijn belast de personen aan wie bij verordeningen de handhaving of de zorg voor de naleving daarvan is toevertrouwd, een en ander voor zover het die feiten betreft en de personen zijn beëdigd. De aangewezen personen hebben dus tevens opsporingsbevoegdheid voor die zaken waarvoor zij toezichthouder zijn. Om

buitengewoon opsporingsambtenaar te kunnen worden dient met eerst in een verordening te zijn aangewezen als *'toezichthoudend ambtenaar'*.

Artikel 4.2 – Binnentreden

Dit artikel betreft het betreden dan wel binnentreden van *'woningen'* door toezichthoudende ambtenaren zonder toestemming van de bewoner. In artikel 12 van de Nederlandse Grondwet is bepaald, dat het binnentreden in een woning tegen de wil van de bewoner alleen mag in de gevallen bij de wet bepaald, krachtens een bijzondere of algemene last van een autoriteit door de wet aangewezen en met inachtneming van de bij de wet geregelde vormen.

Ingevolge artikel 153 van de Wet Openbare Lichamen BES kan de Eilandsraad bij verordening aan personen die belast zijn met het toezicht op de naleving daarvan, de bevoegdheid verlenen tot het binnentreden in woningen zonder toestemming van de bewoner. Bij het binnentreden op grond van dit artikel gaat het overigens uitdrukkelijk om binnentreden ter uitoefening van toezicht en opsporing in verband met de naleving van voorschriften inzake handhaving van de openbare orde of veiligheid en bescherming van het leven of van de gezondheid van personen, de halve met name ter handhaving van deze autonome Eilandelijke verordening.

Artikel 4.3 – Boetebepaling

Op grond van artikel 157 Wet Openbare Lichamen BES kan de Eilandsraad op overtreding van zijn verordeningen straf stellen, maar geen andere of zwaardere dan hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie, al dan niet met openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak. Hieruit volgt dat de formele wetgever aan de Eilandelijke wetgever de keuzemogelijkheid heeft gelaten om op overtreding van gemeentelijke verordeningen een geldboete te stellen van de tweede categorie of van de eerste categorie. Aldus kan de Eilandsraad aangeven welke overtredingen hij van zwaardere aard en welke overtredingen hij van lichtere aard acht. Een en ander doet niets af aan de traditionele vrijheid van de rechter om binnen de door de wet gestelde grenzen de soort en de maat van de straf in een concreet geval te bepalen. Tot de grens van de door de gemeentelijke wetgever gekozen geldboetecategorie zal de strafrechter dus steeds de straf in het concrete geval moeten bepalen.